

Reg. N. B. 431

श्रीमच्छिजयानन्दसूरि सद्गुरुभ्यो नमः

श्री

आत्मानन्द प्रकाश.

ॐ

ॐ

॥ स्वधरावृत्तम् ॥

ॐ

ॐ

अस्त्येतत्पुत्रपौत्रादिकमखिलमहो बन्धनायैव लोके,
द्रव्यं चातिप्रमाणं मदमलिनधियां केवलं दुःखदं स्यात् ।
नित्यं तच्चिन्तयित्वा मतिमलहतये प्राप्तये ज्ञानराशेर,
आत्मानन्द प्रकाशं विदधतु हृदयेऽज्ञाननाशाय जैनाः ॥ १ ॥

पु. २२.

वीर सं. २४५१. मार्गशिर्ष. आत्म सं. २६

अंक ५ मो.

प्रकाशक-श्री जैन आत्मानन्द सभा-भावनगर

विषयानुक्रमशिका.

विषय.	पृष्ठ.	विषय.	पृष्ठ.
१ महावीर प्रभुने विनंति.	... १०७	७ देव पूजा.	... १२४
२ श्रीयोगप्रदीपस्य भाषानुवाद...	१०८	८ येही वीरके आल. (पद्य)	... १२५
३ विश्वरथना प्रथम.	... ११३	९ वर्तमान सभाकार-आचार्य पदा-	
४ श्री जैनाचार्य चरित्र...	... ११८	रोहण-भाणारोपण अने वास्तु-	
५ उपदेशक पद्य.	... १२०	महोत्सव.	... १२६
६ ज्ञानप्राप्ति भाटे स्वल्प सूचना...	१२१	१० स्वीकार-समालोचना...	... १२८

वार्षिक मूल्य ३. १) २ पाद अर्थ आना ४.

आनंद श्री-टींग प्रेसमां शाह गुलाबचंद लखुभाभये छाप्यु-भावनगर.

અમારા માનવંતા લાઇફ મેમ્બરોને નમ્ર સુચના.

આ સભા તરફથી કોઇપણ ગ્રંથ છપાઇ તૈયાર થાય કે જૈન સમાજની જાણ માટે આ માસિકમાં તરત જ તેની જાહેરખબર, સમાજ તે ગ્રંથોનો લાભ લે તે માટે અપાય છે. જે વાંચી અમારા સુઝ લાઇફ મેમ્બરો તે ગ્રંથ ભેટ મંગાવવા અમોને લખે છે, પરંતુ તેવે દરેક વખતે એક એક ગ્રંથ છપાતાં આ સભામાં મોટી સંખ્યામાં લાઇફ મેમ્બરો હોવાથી મોકલાતા નથી. કારણકે તેથી લાઇફ મેમ્બરોને પોસ્ટનો ખર્ચ વારંવાર થાય છે, જેથી ઓછામાં ઓછાં ત્રણ ગ્રંથો કે તેથી વધારે પ્રગટ થાય ત્યારે સાથે જ લાઇફ મેમ્બરોને મોકલવા માટે પ્રથમ આ માસિકમાં જાહેર ખબર અપાય છે, પછી વગર મંગાવે પણ ઘેર ખેઠાં તે જાહેર ખબરમાં લખેલા ગ્રંથો અમારા લાઇફ મેમ્બરોને દરવખતે આજે ઘણા વર્ષોથી મોકલાય જ છે. તેથી એક એક ગ્રંથની જાહેર ખબર માસિકમાં આવે, તેથી અમારા માનવંતા લાઇફ મેમ્બરોએ ભેટ નહીં મંગાવતાં, જ્યારે લાઇફ મેમ્બરોને ભેટ આપવાની જાહેર ખબર આ માસિકમાં આપવામાં આવે ત્યારે મંગાવવા કૃપા કરવી. (કોઇપણ લાઇફ મેમ્બરને એક પણ પુસ્તક તેમના લખ્યા સિવાય પણ દરેક વખતે આ સભા મોકલી આપે જ છે)

જલદી મંગાવો !

થોડી નકલો સીલીકે છે.

જલદી મંગાવો !

શ્રી નેમનાથ પ્રભુનું ચરિત્ર.

શ્રી નેમનાથ ભગવાન તથા સતી રાજેમતીનું અપૂર્વ નવ ભવનું ચરિત્ર, સાથે જૈન મહા-ભારત-પાંડવ કૌરવોનું વર્ણન, અતુલ પુણ્યવાન શ્રી વસુદેવ રાજાનો અદ્ભુત વૈભવની વિસ્તાર પૂર્વક કથા, મહાપુરુષ નળરાજા અને મહાસતી દમયંતીનું અદ્ભૂત જીવન વૃત્તાંત, તે સિવાય પ્રભુના પાંચ કલ્યાણકો, પરિવાર વર્ણન અને બીજી અનેક પુણ્યશાળી જનોના ચરિત્રથી ભર-પુર, સુંદર ટાઇપ, સુશોભિત બાઇડીંગથી અલંકૃત કરેલ આ ગ્રંથ છે. વાંચતા આલ્હાદ ઉત્પન્ન થાય છે કિંમત રૂ. ૨-૦-૦ પોસ્ટેજ જુદું.

જલદી મંગાવો !

થોડી નકલો સીલીકે છે.

જલદી મંગાવો !

શ્રી સુપાર્શ્વનાથ ચરિત્ર (ભાષાંતર.)

ભાગ ૧ લો તથા ભાગ બીજો.

(અનુવાદક:—આચાર્ય મહારાજ શ્રી અજીતસાગરજી)

પ્રભુના જન્મ મહોત્સવ વગેરે કલ્યાણકો અને દેવોએ તે વખતે કરેલ અપૂર્વ ભક્તિનું વિસ્તારપૂર્વક વર્ણન, શ્રીસુપાર્શ્વનાથ પ્રભુને કેવળજ્ઞાન ઉત્પન્ન થયા પછી અનેક સ્થળે વિચરી ભવ્ય જીવોને હિતકર ઉપદેશ અનેક કથાઓ સહિત આપેલ છે. જેમાં તત્ત્વજ્ઞાનનો ઘોષ એવો આપવામાં આવેલ છે અને તેની અધૈયિક રચના એવી છે કે આ ચરિત્ર ઉત્તમ શૈલીનું છે એમ વાચકવર્ગને નિસંદેહ જણાય છે.

શ્રાવક જનોને પાળવા લાયક વ્રતો અને તેના અતિયારો વગેરેનું વર્ણન ધણું જ વિશાળ રીતે આપેલ છે, જે બીજે સ્થળે આટલું વિસ્તાર પૂર્વક મળવા અસંભવ છે; એટલું જ નહિ પરંતુ તે કથાઓમાં બુદ્ધિનો મહિમા-સ્વાભાવનું વિવેચન, અદ્ભૂત તત્ત્વવાદનું વર્ણન, લૌકિક આચાર, વ્યવહાર, સામાજિક પ્રવૃત્તિ, રાજકીય પરિસ્થિતિ, ધાર્મિક પ્રભાવ તથા

આત્મભાનન્દ પ્રકાશ.

॥ વંદે વીરમ્ ॥

॥ કિં મંતે? જો ગિલાણું પડિયરડ્ સે ધણો ઉદાહુ જે
તુમં દંસણેણું પડિવજ્જઈ? ગોયમા! જે ગિલાણું પડિયરડ્ । સે
કેણદ્દેણું મંતે? એવં વુચ્છઈ? ગોયમા! જે ગિલાણું પડિયરડ્ સે
મં દંસણેણું પડિવજ્જઈ જે મં દંસણેણું પડિવજ્જઈ સે ગિલાણું
પડિયરડ્ ત્તિ। આણાકરણસારં સુ અરહંતાણું દંસણું, સે તેણ-
દ્દેણું ગોયમા! એવં વુચ્છઈ-જે ગિલાણું પડિયરડ્ સે મં પડિવજ્જઈ,
જે મં પડિવજ્જઈ સે ગિલાણું પડિયરડ્ ॥

પુસ્તક ૨૨] વીર સંવત્ ૨૪૫૧ માર્ગશીર્ષ આત્મ સંવત્ ૨૬. [અંક ૧ મો.

મહાવીર પ્રભુને વિનંતિ.

પોતાનાં પાપકર્મોનું પ્રભુને નિવેદન.

(દેશી—આધવજી એદેશી કન્યો.)

વીર છનેશ્વર શરણું છે હવે તાહરું,
આપ વિના નહિ મારે કો આધાર જો;
કરી કરૂણા નિજ એવં સન્મુખ ભાગવ્યો,
કરગરી કહું કન્યોટી દિલહયાળ જો.

વીર ૧

આ ભવમાં મેં પાપ કરમ કીધાં ઘણું,
તુમ આગે ને કહેતાં આવે લાજ જો;
બાણો છા સઘળું જાને જિનરાજી,
તો પણ સંક્ષેપે કહું છું હું આજ જો.

વીર ૨

૧૦૮

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

જીવ તણા વધ ચિતે ચિંતવીયા ઘણા,
પંચેદ્રિ આદિના તે નહિ પાર જો;
તીરથની કીધી મેં અતિ આશાતના,
જ્ઞાન ગુરુ દેવોનો વારંવાર જો. વીર૦ ૩

દેવ ગુરુનું ગુરુ બહુ મેં ચિંતવ્યું,
જે કહેતાં મુખડું મારું શરમાય જો;
સતીયોનાં શિયળવ્રત મનથી મેં ભાંગીયાં,
પરરમણીમાં મનડું બહુ મલકાયજો. વીર૦ ૪

નિજ નારીમાં પણ સંતોષ ન રાખીયો,
પાળ્યું નહિ શિયળવ્રત મેં નિરૂ અતિચારજો;
પ્રીતે વ્રત પચ્ચખાણુ નહિં મેં પાળીયાં,
વિસાર્યાં ભાંગ્યાં તે વારંવાર જો. વીર૦ ૫

મોહ્યા બહુ મિથ્યાત્વે મારા નાથજી,
અજ્ઞાને થઈ અંધ, અરે ! અરિહંત જો;
તું નિર્દોષી દેવ નહિ મુજને ગમ્યો,
બોધીદાયક ભવભંજન ભગવંત જો. વીર૦ ૬

વચને કેમકે જીઠ વચન વહીયાં ઘણાં,
પર નિંદા કીધી પ્રેમે બહુ વાર જો;
ક્રોધ માન માયા લોભે વશ હું પડી,
પગલે પગલે કર્યાં કુકર્મ અપાર જો. વીર૦ ૭

ધૃર્ધ્યાએ મેં પરને આજ ચઢાવીયાં,
વ્યસનને વશ પડીયો હે જગતાત જો;
નિશદિન મદમાં અક્કડ થઈને હું ફરું,
વિષયોમાં આસક્ત રહું દિનરાત જો. વીર૦ ૮

એ વિણ કર્મ અશુભ કીધાં બીજાં બહુ,
કહેતાં નાવે પાર હે મારા નાથ જો;
અદ્ય નહિ ગુણ મુજમાં અવગુણ અતિભર્યા,
શી રીતે ભવજલનો પામીશ અંત જો. વીર૦ ૯

પાપીમાં હે પ્રભુજી ! હું શિરોમણી,
પણ સ્વામિજી ! નામ ધરાવું દાસ જો;

શ્રી યોગ પ્રદીપસ્ય ભાષાનુવાદ.

૧૦૯

કરુણાવંત કરી કરુણા ઉદ્ધારજો,
 માફ કરી અવગુણ સહુ પુરજો આસ જો. વીર૦ ૧૦
 નિર્મલ મેં નિરખ્યા ગુણ ખારે શોભતા,
 અષ્ટાદશ દોષે ખાલી જીનરાય જો;
 સેવકને શરણું છે એકજ આપનું,
 ભવોભવ કરજો સ્હાય પ્રભુ સુખદાય જો. વીર૦ ૧૧

શાહ ઝવેર છગનલાલ-સુરવાડા.

(જેનું પવિત્ર નામ જાણવામાં નથી એવા કોઈક) પૂર્વ મહાપુરૂષ
 પ્રણીત શ્રી યોગ પ્રદીપસ્ય ભાષાનુવાદ.

લેખક—સદ્ગુણાનુરાગી કર્પૂરવિજયજી (ભાવનગર-દાદાસાહેબ)

૧ હે ભવ્યાત્મા ! જ્યાં સુધી તું રોગથી ન ઘેરાય, જરા અવસ્થા આવી ન પહોંચે અને આયુષ્ય આગાદ હોય-ક્ષીણ થઈ ન જાય ત્યાં સુધીમાં તું કલ્યાણ સાધી લે.

૨ “ વર્તમાન સ્થિતિ શું કારણથી પ્રાપ્ત થઈ છે ? હવે પછી કઈ ગતિમાં ગમન કરીશ ? કઈ ગતિમાંથી અત્યારે આવવું થયેલ છે ? કેણુ મારા ઉપકારી બંધુ છે, અને હું કોને કોને ઉપકારી થઈ આલંબન આપી શકું છું ? ” એ રીતે આત્મ-ચિન્તવન કરવું જોઈએ.

૩ કલ્યાણ અર્થી જીવે તીર્થસેવાને ઈચ્છે છે ખરા, પરંતુ કલેશના કારણરૂપ થવા પામે એવાં તીર્થોવડે શું વળે ? શરીર મધ્યે રહેલું ધર્મતીર્થ સમસ્ત તીર્થથી અધિક છે; સમ્યક્ દર્શન, જ્ઞાન અને ચારિત્ર રૂપ ધર્મથી પવિત્ર આત્મા સર્વોપરિ સત્ય ભાવ તીર્થ છે એમ મહાપુરૂષોનું કથન છે.

૪ “ આ તીર્થ છે ” આ તીર્થ છે એમ જાણી જે ક્યાં કરે છે તે જ્ઞાન ધ્યાન વગરના રહી જાય છે, પવિત્ર તીર્થભૂમિમાં જઈને પણ જ્ઞાનધ્યાન વ્રત નિયમનું સેવન કરી, તેમાં વધારો કરવા ખાસ પ્રયત્ન આદરવો જોઈએ. નહીંતો વિવેકશૂન્ય-પણે કેવળ પરિભ્રમણ કરવાથી શો ફાયદો-શી સફળતા થાય ? આવા પવિત્ર આશ-મયીજ દર્શન, જ્ઞાન, ચારિત્ર રૂપ આત્મા એજ ઉત્તમ જનોને મન સત્ય ભાવ-તીર્થ રૂપ છે.

૫ જન્મથી માંડી ઉપાર્જન કરેલાં સઠળ સુકૃત્ય (પુન્ય) ને કાયામાં રહ્યો રહ્યો

૧૧૦

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

ખાઈ જતો આ હુષ્ટ પ્રમાદ-આત્મા રૂપી પ્રસિદ્ધ ચોર ઉપેક્ષા કરવા યોગ્ય નથીજ એ કોઈ પણ જોઈ શકતા નથી એ સખેદ ભારે આશ્ચર્યકારક છે.

૬ નહીં જેવી ક્ષિંમતી વસ્તુ ચોરાઈ જતાં, લોકો ચોરની તપાસ કરવા માંડે છે, પરંતુ અનંત જ્ઞાન-દર્શન ચારિત્ર રૂપ નિજ સ્વરૂપ સર્વસ્વને છુપી રીતે ચોરી જતા હુષ્ટ મન રૂપી ચોરને અજ્ઞાન લોકો જોઈ શકતા નથી, એ ઓછા શોચની વાત નથી.

અત્ર જ્ઞાનીનું કર્તવ્ય બતાવે છે:—

૭ તેથીજ કાયારૂપી કિલ્લામાં આશ્રય કરી રહેલા પોતાના અજ્ઞાનાચ્છાદિત આત્માને મુમુક્ષુ જનોએ સમતા-સામાયિક સમભાવ રૂપ દીપકની સહાય વડે સદા જોવો-જાણવો-અનુભવવો જોઈએ.

૮ દર્શન, જ્ઞાન, ચારિત્ર, તપ, વીર્યને ઉપયોગરૂપ આત્માજ સુપ્રસન્ન-સારી રીતે ખીલ્યો-વિકસ્યો છતો અહીંજ સ્વર્ગાદિક સદ્ગતિરૂપ વખાણ્યો છે, પરંતુ એથી અન્યથા મિથ્યાત્વ, અજ્ઞાન, અવિરતિ જનિત રાગ દ્વેષાદિક વિભાવરૂપે પરિણામ પામેલો અપ્રસન્ન-કષાય કલુષિત આત્માજ પોતે અહીંજ નરકાદિક નીચ ગતિરૂપ કલ્પો છે એ સંશય વગરની સાચી હકીકત છે.

૯ જેના દર્શનની વાંછાવડે લોકો “અહીં તીર્થ અહીં તીર્થ” કરી રહ્યા છે તે આત્મ દેવને અહીંજ દેહ મંદિરમાં વસતો છતો તેઓ દેખી શકતા નથી. ફક્ત જ્ઞાની-ચોની પુરૂષોજ તેને દેખી શકે છે.

૧૦ દેવ દર્શન નિમિત્તે લોકો ઠેકાણે ઠેકાણે દુનિયામાં ભ્રમ્યા કરે છે, પરંતુ જડબુદ્ધિવાળા તે બાપડા સ્વશરીરમાંજ વસી રહેલા આત્મ દેવને ઓળખી શકતા નથી.

૧૧ મુમુક્ષુ જનોએ તો સર્વ ધાતુ-વિકાર વગરના અને કર્મ કલંક વગરના જ્ઞાન સ્વરૂપી નિરંજન આત્માનેજ ધ્યાવવો-ચિન્તવવો-અનુભવવો જોઈએ.

૧૨ સદા સંતોષ-અમૃતનું આસ્વાદન કરનારો, શત્રુ-મિત્ર ઉપર સમભાવ રાખનારો મુખ-હઃખમાં નહીં મુંઝાતા નર્વેષ રહેનારો અને રાગ દ્વેષથી સુદ્ધર-વિમુખ રહેનારો,

૧૩ સૂર્ય ને ચંદ્રમા જેવો શોભાયુક્ત, સ્વર્ગ મૃત્યુને પાતાળવાસી સહુને ઉપકારક, અક્ષય આનંદ મુખથી ભરેલો એવો નિજ આત્મા મુમુક્ષુ જનોએ સદાય ધ્યાવવો જોઈએ.

૧૪ શુદ્ધ સ્ફટિક રત્ન જેવો ઉજ્જવળ, સર્વજ્ઞ સરખા ગુણોથી ભૂષિત અને

યોગપ્રતીપત્ય ભાષાનુવાદ.

૧૧૧

પરમાત્મા યોગ્ય સકળ કળાયુક્ત એવો નિજ આત્મા સુષુદ્ધિશાળી જનોએ ધ્યાવવો-ચિન્તવવો જોઈએ.

૧૫ રૂપાતીત ધ્યાનમાં સુમુક્ષુ જનોએ બીજાં ગમે એવા સારાં સુંદર દૃશ્ય આલંબનો તથાને પરમાત્મા સરખી શક્તિ-સંપત્તિ અનંત શુણ્ય સમૃદ્ધિના ધારક નિજ આત્માનું જ ધ્યાન કરવું જોઈએ.

૧૬ એ રીતે સતત અભ્યાસવાળા ઉપરથ અને રૂપાતીત ધ્યાન યોગ વડે યોગી પુરૂષો નિજ શરીરમાં સ્થિતિ કરી રહેલા આત્માને યથાવસ્થિત અવલોકી શકે છે-અનુભવી શકે છે.

૧૭ જેણે સત્વ, રજો ને તમોગુણ-સ્વભાવ રહિત આત્માને યથાર્થ જોળ્યો-અનુભવ્યો ન હોય તેનેજ તીર્થ તથા પ્રભુ પૂજાદિક કરવા ઘટે. સિદ્ધ યોગી-જ્ઞાને તેની જરૂર રહેતી નથી.

૧૮ આત્મજ્ઞાન પરમતીર્થ રૂપ છે. બાહ્ય જળ માત્ર તીર્થ કહેવાય નહીં, કારણ કે નિજ આત્મજ્ઞાન વડે જે શૌચ-શુદ્ધિ થાય છે તે શૌચ-શુદ્ધિજ ઉત્તમ કહેલી છે.

૧૯ સર્વ ધર્મ-કાર્યોમાં આત્મજ્ઞાન પ્રધાન ધર્મ-કાર્ય છે, અને સર્વ વિદ્યામાં આત્મજ્ઞાન પ્રધાન છે, કેમકે એ આત્મજ્ઞાનથીજ શાશ્વત અજરામર પદ રૂપ મોક્ષની પ્રાપ્તિ થાય છે.

૨૦ આત્મજ્ઞાન વગર ગમે એવા આકરાં તપ તપવાથી અને દુષ્કર વ્રત નિયમોનું પાલન કરવાથી યોગી પુરૂષોનો પણ મોક્ષ થતો નથી. તોપણ બીજા સામાન્ય જીવોનું તો કહેવું જ શું ? ખરેખર આત્મજ્ઞાનજ મોક્ષ સાધક બને છે. એટલે કે આત્મજ્ઞાન સહિત કરેલી સકળ કરણી મોક્ષદાયક થઈ શકે છે,

૨૧ સર્વ ધર્મમય, જ્ઞાનાદિ શુણ્યુક્ત, અને સર્વવર્ણુ રહિત આ આત્માને જે જોળખી-અનુભવી શકે છે તેને જન્મ-મરણ કરવા પડતા નથી.

ભાવાર્થ—આત્મધર્મમાં સર્વ ધર્મ સાધનનો સમાવેશ થઈ જાય છે, કેમકે સર્વ ધર્મ સાધન આત્માની પ્રાપ્તિ માટે છે. આત્મા જ્ઞાન, દર્શન, ચારિત્રાદિક ભાવ લક્ષ્મીથી યુક્ત છે. તેમજ આત્મા અરૂપી હોવાથી પંચવિધ રક્ત, પીત, શ્વેતાદિક વર્ણુ વગરનો છે એમ અનેક રીતે આત્માની જોળખાણ અને પ્રતીતિ કરીને તેનો અનુભવ કરે તેનાં જન્મ મરણનાં દુઃખ ટળી જાય છે. પરંતુ પરવસ્તુમાં લાગેલી અનંતી પ્રીતિ તબ્બ તોજ આત્માનુભવ થઈ રહે છે.

૨૨ એ રીતે સ્વદેહમાં સ્થિતિ કરી રહેલા પોતાના અરૂપી આત્માનું ધ્યાન (એકાગ્રતાથી ચિન્તવન) કરીને પરમપદને પામેલા નિરંજન પરમાત્માનું ધ્યાન કરવું જોઈએ.

૧૧૨

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

૨૩ તીવ્ર વૈરાગ્ય ભીની દૃષ્ટિથી, દુનીયાના સર્વ દ્રશ્ય પદાર્થોની અસારતાનો નિશ્ચય કરીને યોગી પુરૂષ જન્મ મરણની જંબળમાંથી છુટવા માટે પરમપદને પામેલા પરમાત્માનેજ કેવળ સાર રૂપ જાણે, જોવે ને અનુભવે.

કેવા દેવનું આલંબન લેવું યુક્ત છે તે કહે છે.

૨૪ શંકર કે જિનેશ્વર કે જે જેને સદા પ્રિય માનનીય હોય તે એક શાંત ।સદ્વ્યથેલ પ્રભુનું શરણ લેવું.

૨૫ સુર-અસુર અને નર નાયકો વડે પૂજાયેલા, સર્વ જગ જીવને હિતકારી અને સર્વ દોષ-રાગ દ્વેષ મોહથી સર્વથા મુક્ત થયેલા દેવાધિદેવ કદા છે. તેમજ વળી—

૨૬ સારી નરસી ગતિદાયક પુન્ય પાપના માર્ગની પેલીપાર ગયેલા-સ્વ-સ્વરૂપમાં રહેલા, જન્મ મરણનો નાશ કરનારા, બાહ્ય દૃષ્ટિવાળા અજ્ઞાની જીવોને અગમ્ય (નહીં ઓળખાય એવા) અને અંતર્દ્રષ્ટિવાળા જ્ઞાની વિવેકી જનોને ગમ્ય-સહેજે ઓળખાય એવા તે પરમાત્મ પ્રભુ સર્વજ્ઞ અને સર્વદર્શી હોય છે. તેમજ:-

૨૭ નિરાકાર આભાસ-પ્રકાશ વગરના, બધા પ્રપંચ રહિત, નિરંજન-કર્મ કલંક રહિત, સદા આનંદમય સિદ્ધ, બુદ્ધ અને સમસ્ત રોગ શોકાદિ દુઃખ રહિત એવા પરમાત્મ પ્રભુ હોય છે વળી—

૨૮ કેવળજ્ઞાન સ્વરૂપી, પૂર્ણ સ્વતંત્ર, અક્ષય, આકાશ જેવા નિર્મળ, શાશ્વત્ બિંધાત્મા અસંખ્ય પ્રદેશી, જ્ઞાન શક્તિ વડે વિશ્વ વ્યાપક અને અનુત્પન્ન-અનાદિ કાળના-પુરાણા પ્રભુ છે.

૨૯ સકળ કર્મ-વિકાર રહિત સંપૂર્ણજ્ઞાન અને દર્શનવાળા અથવા સાકાર ને નિરાકાર ઉપયોગવાળા અથવા સશરીરી (ચરમ શરીરી) જીવનમુક્ત ને અશરીરી (દેહાતીત) વિશ્વ પ્રકાશક પરંબ્રહ્મ-ઉત્કૃષ્ટ જ્ઞાની, અને ઉત્કૃષ્ટ વીર્ય-શક્તિવાળા એવા પરમાત્મા હોય છે.

—(ચાલુ)

વિશ્વરચના પ્રબંધ.

૧૧૩

વિશ્વરચના પ્રબંધ.

નિવેદન પાંચમું.

ચાલુ ગતાંક ૪૪ ૬૭ થી શરૂ.

પાંચમો પ્રકાર પંચેન્દ્રિય પ્રાણી બીજા નીચે પ્રમાણે છે તે કહેવામાં આવે છે. ચાર પગે ચાલનારા ગાય, ભેંસ, બકરો, ઘેટો, પેટે ચાલનારા સર્પ, અજગર ને હાથે ચાલનારા ઉદર, ગરોલી, ખીસકોલી, કાકીડા, ઘો, સાંઠા-નોલીયો, છંછુદર, જલનોલીયો, રકુન, ગલદૂન, વીજલ, સેમલ, માર્ટન, સ્ટોટ, અર્બીન, પોલકેટ, સ્કંક, મીલકસ, કસ્તુરી, ખીલાડાં, ઉડતી ખીસકોલી વીગેરે બૂચર પંચેન્દ્રિય પંચેન્દ્રિય જાણુવા, કલારીયા સલાજે રાજમીનનાં માછલાં વગેરેનો પણ આમાંજ સમાવેશ થાય છે. તે ગર્ભાનુંજ વધારેમાં વધારે દેહમાન છ ગાઉનું હોય છે ને ઉત્કૃષ્ટ આયુષ્યમાન સામાન્ય રીતે મનુષ્યના ચાલતા આયુષ્યના અમુક હિસ્સેજ હોય છે, હાથી, સિંહનું આયુષ્ય મનુષ્યના આયુષ્ય જેટલું હોય છે ને ઘોડાનું આયુષ્ય મનુષ્યના આયુષ્યથી $\frac{1}{2}$ ભાગે, ગાય ભેંસ ગધેડાનું $\frac{1}{3}$ ભાગે બકરી, ગાડર, શીયાળનું $\frac{1}{4}$ ભાગે કુતરાનું $\frac{1}{5}$ ભાગે, હોય છે.

(૩) રૂવાટીની પાંખવાળા હંસ, પોપટ, ચકલા, મોર તથા કાગડા, કલ-હંસ, બગેતર, કંપિંજલ, પારેવા, હોલા, કુકડા, ઘુવડ, કેયલ, સમળી, બાજ, ગીધ, ગરૂડ, ચકરો. ચીબરીમોટી સ્વર્ગનું લીલમપક્ષી, મત્સરંગ, બુલબુલ, ચાંબ, રેન, લુછડ, ખોદીયું, અગ્નિવર્ણી પક્ષી, બતક, પેટ્રોલ, આદ્યપ્ટ્રીમ ચામડીની પાંખવા-લા ચામાચીડીયા વગવા શુલ, વાગોલ, જલાકસભારંડ, જલવાયસ, વામ્પાયરજાતિ વગેરે વલી બીડલ પાંખવાળા, કે ઉઘાડી પાંખવાલા સમસ્ત પક્ષી વર્ગ ખેચર પંચેન્દ્રિય જીવો છે, વળી પ્રાણી શાસ્ત્રમાં વિવિધ પક્ષીઓનો અધિકાર નીચે પ્રમાણે છે. ન્યુઝીલાંડ કે આસ્ટ્રેલીયાના કિવિ પક્ષીઓને પાંખ હોતી નથી. પીંછા હોય છે, હોનો લુલુનું કુકડાં જાતનું પક્ષી ઉડી શકતું નથી હવઈ ખેટમાં પક્ષીઓને સ્વરજ નથી, પેંગુઇન પક્ષીમાં ચાલવાની કે તરવાની શક્તિ છે તે ઉડતું નથી તેની માતા એક ઈંડું મુકે છે. કરેલું પક્ષી મહાગતિવાળું છે. હિંદુસ્તાની દરજી પક્ષી અંશુડા જેવડું છે તે સાપ કે વાંદરાથી પોતાનો બચાવ બહુ ચુકિત કરે છે. પેટલ

૧૬ ઘોડો વિગેરે એક પુરાવાલા અને નહિ વાગોળનારા પ્રાણીઓ છે. ઉટ, પાટો, ગાય, રાજ, સાંચર, વરાહ અને દરજી વગેરે બે પુરાવાલા તથા વાગોળનારા પ્રાણીઓ છે. હાથી, ગેડો વિગેરે ગંડીપદા છે. સિંહ, વાઘ, શીયાલ, ખીલાડો, કુતરો, સસલો, નાર, જરખ, લોંકડી, શીહા-ગોસ, તરસ અને ઘેરખોદાઓ વિગેરે નખવાલા પ્રાણીઓ છે, આશાવિષ, દૃષ્ટિ વિષ ત્વગિષ લાળ વિષ, આસાવિષ કૃષ્ણસર્પ વિગેરે ફણાવાલા સર્પની જાતિઓ મંડલી વિગેરે અફળાવાલા સર્પની જાતિઓ અને અજગર વિગેરે ઉરપરિ સર્પ (પેટે ચાલનારા) છે.

૧૧૪

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

પક્ષી ચીકણું હોય છે તેના મુખે કાકટો રાખી સજગાવવાથી તે પક્ષીજ એક કલાક બળે છે!! હિંદી મહાસાગરના પક્ષીઓ, આગીયા કીડાઓથી માલામાં અંજવાળું રાખે છે. સંદેશાના કબુતરો મીનીટે ૧૨૧ વાર ઉડે છે જે કલાકે ૫૪૦ મૈલ, કેટલાક ૬૩૬ માઇલ ગતિ વાલા છે. રાજહંસનું આયુષ્ય ૨૦૦, કાકપોટનું ૧૦૦, હંસનું ૮૦ કબુતરનું ૧૬ વર્ષનું હોય છે, સીયાને એન પ્રાણીને નીવડુંગ વનસ્પતિના ટુકડા કરીએ તો દરેક પ્રાણી ઉગવા રૂપ બને છે. કમલપુચ્છ શ્વેલ આ દરેક ૧૭ જાતના તીર્થંચો ઘણું મોટા પણ થાય છે લીંબર જાતિના વાંદરા ઉડે છે, કસ્તુરીયો બલદને બીસન એ ભૂમિચર છે, કંગરૂ, એવોસ્સમ બાંદીકુ, અને જખા વડેને બચ્ચા રક્ષણ કરનારી કોથલી હોય છે.

“સાંજવર્તમાન” પત્રમાં એકવાર “હાલ મનુષ્ય આનંદથી સુખ શકે એવા ૨૮ ઇંચ જડા ઇંડાના અડધીયા મળી આવે છે તો તે જાતના પક્ષીઓ કેટલા મોટા હશે?” એવો લેખ હતો. અત્યારે પણ ૨૫ ટન મગરમચ્છના પીંજરો મળી શકે છે તેમજ ત્રણ કુટ ઘેરાવાળો ૬૬ રતલનો દેડકો થાય છે તેના ખરા દેહમાન નહીં જાણનાર રાક્ષસી કદનો કહી બોલાવે છે. સાડત્રીશ ફીટ લાંબા સાપ મેકસીકોમાં છે, રૂમી સીપાઈયોએ ૧૨૦ કુટ લાંબા સાપ કાંચલી રોમ મોકલી હતી, આદમપ્રોસ દરીયાઈ પક્ષી, હોઈને મનુષ્યનો કદો દુશ્મન છે તે એક ઘટકે પાંચશેર ભાર ગળી જાય છે. રોડરનર પક્ષી બે કુટ લાંબુ, ૮૦ ઇંચ લાંબા પગવાળું, મહાગતિવાળું સર્પ મારનાર થાય છે. સર્વથી ઘણું ઉડનાર પક્ષી કાંડર અથવા કેલીફોર્નીયાનું ઘુડ છે તેની પાંખની અણીથી બીજી પાંખની અણી સુધીની લાંબાઈ ૧૦ કુટ છે તેની જાત નાણુદ થવા આવી છે.

૧૭ સર્વ જંતુ ૧૬૦૦૦. તીર્થંચો ૮૦૦૦ પક્ષીયો ૮૦૦૦ છે. સર્પ જાત ૭૦૦ છે. પ્રાણીશાસ્ત્ર લંડન વોટરના સુવાસથી, સીંહ વાઘ વશ થાય છે. વિનાનીરે જીવનાર ઉંદર, મેઢા, પોપટ ગાય, હોય છે, સૈબીરીયાના ઉંદર ચોપગાં ને ઘણાંજ નાના હોય છે.

આ નિવેદન લખાઈ રહેતાં એક જીર્ણ પત્ર મળેલ છે જેમાં નીચે મુજબ લખેલ છે પાંચમે આરે આયુષ્ય વિચાર.

હાથિનો આયુ વર્ષ ૧૨૦, મનુષ્યનું આયુ વર્ષ ૧૨૦, સરપનો આયુ વર્ષ ૧૨૦, કાગડનું આયુ વર્ષ ૧૦૦, હંસનું આયુ વર્ષ ૧૦૦, સિંહનો આયુ વર્ષ ૧૦૦, કચ્છનો આયુ વર્ષ ૧૦૦, મચ્છનો આયુ વર્ષ ૧૦૦, અશ્વનો વર્ષ ૩૨, અથવા ૪૮, વાઘનો વર્ષ ૧૪, મરઘાનો વર્ષ ૨૪, છાંસિનો વર્ષ ૧૮, ચાતનો વર્ષ ૧૨, અથવા ૧૮, હિરણનો વર્ષ ૨૪, બિલાડાનો વર્ષ ૧૨, સ્વાલનો વર્ષ ૧૩, સુઆનો વર્ષ ૧૩, ગેંડાનો વર્ષ ૨૦, સારસરનો વર્ષ ૫૦ ક્રોચનો વર્ષ ૬૦, બગલોનો વર્ષ ૬૦, ઉંદરનો વર્ષ ૨, સિસલાનો વર્ષ ૧૮, વાગુસનો વર્ષ ૫૦, સેલરનો વર્ષ ૫૦, દેવનો વર્ષ ૫૦, પપિયાનો વર્ષ ૩૦, ઉટનો વર્ષ ૨૫, બેંસનું વર્ષ ૨૫, ગાયનો વર્ષ ૨૫, ઘેટાનો વર્ષ ૨૬, ગિધવર્ષ ૧૦૦, ગિલેઈ ૧, ટ્રુક વર્ષ ૫૦, કાકીડો વર્ષ ૧, જ્ઞેડાં માસ ૩, કંસારિમાસ ૩, ધૃતિ પંચમે આરોરો આયુષ્ય વિચાર [ભાષા મૂલ પ્રમાણે રાખેલ છે.]

વિધિરચના પ્રબંધ.

૧૧૫

હાથે ચાલનાર સાંઢો ત્રણ કુટ લાંબો હોય છે જે કીડીઓનો બહુ નાશ કરે છે, તેને બંગાલી ભાષામાં ચ્યાંગોલીન નામથી સંબોધાય છે, એક પ્રદર્શનમાં બહુજ લાંબા કાનવાળું સસલું સુકાયું છે. ચાલરમમાં એક જાતની માછલીને પુંછડીએથી સળગાવ્યા પછી બત્તીનું કામ પૂરું કરે છે. બત્તિમાચ્છ (હુલિગ્યાન) નું તેલ ચરબીની પેઠે જામી જાય છે.

ન્યુસાઉથ વેસમાં કે આસ્ટ્રેલિયામાં એવા ઢોઢ કુટ લાંબા ને ટુંકા વાળની પુંછડીવાળા વિચિત્ર પ્રાણી છે કે-જેને બચ્ચાં ધવરાવવાના આંચળ હોય છે ને સુ-ખે આંચ હોય છે. કેલીફોર્નિયામાં દરીઆ સપાટીથી ૩૦૦૦ ફીટ ઉંચા માઉન્ટ બાલ-ડીના પહાડ ઉપરથી એકત્રીશ ઇંચના વ્યાસ વાળું ૧૦૦ રતલના વજન વાળું કા-ચબાનું હાડપીંજર મળી આવ્યું હતું, તે ચાર હજાર વર્ષ ઉપરનું હોવાનું મ-નાય છે. જેનામાટે જમીનનો ઉછાળો આવી પાછી પાસિફીક મહાસાગરનો કિનારો ખનતાં આ કાચબો મરણ પામ્યો હશે. લપસતાં રહેલા બરફની સાથે તે અહીં આવ્યો હશે તેવું અનુમાન થાય છે. હંગરીમાં એક મેડકનું હાડપિંજર મળ્યું છે જેનું નામ લેન્ગ્વીરીન થોડો ન રાખ્યું છે. તે જાતિના દેડકા ભૂતકાળમાં બહુ હશે તેની બન્ને આંખોની વચ્ચેના ખાડામાં ૧૮ ઇંચનું અંતર હતું. તેની ખોપરી ૩૧૨ રતલ પ્ર-માણુ હતી અને સર્વ હાડપીંજરનું વજન ૧૮૬૦ રતલ (આશરે એક ટન) હતું. વળી ભારતના ૨૯ મા અધ્યાયમાં ૧૧ યોજન લાંબો અને ૭ યોજન ઉંચો હાથી તથા ૧૦ યોજન ગોળ તથા ૩ યોજન ઉંચો કાચબો હોવાનું લખ્યું છે. વળી પ્રો-થીઓડર કુકની ભૂસ્તર વિદ્યા જણાવે છે કે-એક ઉડતી ગરોલી (હીપકલી) ની ૨૭ કુટ લાંબી પાંખો હતી. મીલનમાં પકડાયેલો એક સાપ ચાર ઇંચના મોઢા વાળો દાઢ ફીટના પેટ વાળો ૨૦ ઇંચ જાડો ૯ કુટ લાંબો ને અઢાર મણુ ભાર વાળો હતો.

ઉંટ નાક દ્વારા ત્રણ માઇલ દૂરનું તલાવ જાણી શકે છે. અમેરિકાનું એક જાતનું પક્ષી બીજા પક્ષીના અવાજની ખરાબર નકલ કરે છે. કુતરી, બીલાડી, અને ઘોડાને પણ સ્વપ્ન આવવાનું બને છે. એક વાંદરે મદારીના હાલ-માંથી દહીં ખાઈ બકરીના મુખ ઉપર દહીં ચોંપડાવવાની લુચ્ચાઈ કરી હતી. શીકારી કુતરાંઓ બે પક્ષીને એક ઘાથે લેવાને અશક્ય હોવાથી એકેક મારી વારાફરતી લઈ જાય છે. અમેરિકાનું કુલ પક્ષી પોતાના માળાને જલકતા કોડાકોડી આદેથી શો-ભાવે છે સસલાં પોતાના વાલથી બચ્ચાંની શય્યા ગોઠવે છે.

એક વડોદરાની બુદ્ધિશાલી ગાય તરસી થતાં નળ પાસે આવી તેની ઉંચાને માથાથી દબાવી પાણી કાઢીને પીતી હતી. બોચરનની નેચરલ હીસ્ટરી સોસાય-ટીના અધ્યક્ષ મી. ટ્રેલવેલ જણાવે છે કે રોબીન ચઢી ૬૮ કીડા, કાગડો સ્વવજનથી બમણા કીડા, બાજ ૫૦૦ મચ્છર એક દીવસમાં ખાઈ ગયો હતો, લંડનના એક મદારીએ ૯૯૧ (ઇસ) જાસુર્પને એવો કેન્દ્રવ્યો છે કે તે મદારીના કહેવા સાથે

abc વિગેરે આકૃતિઓ તથા શિક્ષકની નામવાર આકૃતિઓ સ્વશરીરથી કરે છે. તે મનુષ્યની ગીરદીમાં ઉશ્કેરાતો હતો તથા ભય પામતો હતો. વળી કેટલાક ઘોડાઓ પોતાના આંટા ગણે છે તથા રેંટના બળદો પણ સો આંટા થયાને તુરત સમજે છે. એલબ્રેડ નગરના ઘોડા શિક્ષક હેરકેલે ઘોડાને અંકગણિત શીખવેલ છે, તે ખરી ઠોકીને સરવાળા, બાદબાકી, ગુણાકાર, ભાગાકાર, દ્રઢભાજક, સ્કવેરકુટની માહિતિ આપે છે. કુતરાં બીલાડાંને ઉંદરો ચક્ષુનો ઉપયોગ કર્યા વિના કાત નાકને મુખના વાળથી કામ કરી શકે છે. પટ્ટીયાલામાં એક નાની ગાય અંગારા ખાઈને રહે છે પણ જો તેની સામે ઠંડા કોલસા મુકવામાં આવે તો તેને ખાતી નથી. આવા પ્રત્યક્ષ પુરાવાથી પણ તેમનું આયુષ્યને દહેમાન અને બુદ્ધિની પ્રધાનતા મહાન કલ્પી શકાય છે. તે જીવો સ્ત્રી પુરુષના સંયોગથી ગર્ભમાં ઉત્પન્ન થતાં હોવાથી ગર્ભજ હોય છે, સમુર્ધિમ પણ હોય છે. સમુર્ધિમની ઉત્પત્તિ માતાપિતાની અપેક્ષા વિનાજ હોય છે. જેમકે દેડકાં માછલાં વગેરે વૃષ્ટિ થતાંજ તુરત ઉત્પન્ન થાય છે. તેમનું ચૂર્ણ પાણીમાં નાખવાથી પણ તુરતજ તે ઉપજે છે. તેમજ દરેક તિર્યંચોની જનન ક્રિયા થાય છે, આ વાતની પુષ્ટિ આપતાં વચનો વન્હિ પુરાણમાં પણ છે કે—સસ્વેદજાપિ વિજ્ઞેયાઃ વૃદ્ધગોપશુજન્તવઃ આ દરેક જાતના તિર્યંચો મૃત્યુ ક્ષેત્રમાંજ જન્મે છે, વસે છે ને મરે છે.

(૩) હમો એકમ, દશક, શતક એમ ઓગણત્રીસમી આવેલ સંખ્યામાં રહેલ આપણે પંચેન્દ્રિય મનુષ્ય તરીકે ઓળખાઈએ છીએ. આ દરેક મનુષ્યો જ્યાં વસે છે એ મનુષ્ય ક્ષેત્રનો અધિકાર આગળ કહીશું. માત્ર દૃશ્યમાન પુરુષો ૧૪૦ કરોડ છે. મનુષ્યનું દેહમાન વધારેમાં વધારે હોય તો ૩ ગાઉનું હોય છે ને આયુષ્ય ત્રણ પલ્લેપમનું હોય છે. એક ૧૩૯ વર્ષનો વૃદ્ધ પુરુષ નિરોગી દશા લોગવે છે. સન ૧૯૨૨ ના વસ્તિપત્રકમાં લાંડનમાં ૧૫ માણસો ૧૦૦ વર્ષથી અધિક ઉમરના નીકળ્યા હતા તથા સાઈબેરીયાનો—Kazahioff નામે ૨૬ વર્ષનો પુરુષ ૯ ફુટને ૩ ઇંચ ઉંચો છે. તેના પગની લાંબાઈ નવ ઇંચ, છાતિની પહોળાઈ પદ ઇંચ તથા તેના શરીરનો ભાર ૫ ચતુ અને ૨૬ શેર હતો. વળી એલું જણાયું છે કે એક ચૌદ વર્ષના બાલકનો ભાર સાત આઠ મણ છે. સને ૧૮૫૦ ની સાલમાં મારુઆ પાસેની ભૂમિ ખોદતાં રાક્ષસી કદના મનુષ્યના હાડ નીકળ્યા છે. તેના ઝડબા માણસના પગ જેટલા લાંબા હતા, તેની ગોપરીમાં એક બુદ્ધ (૪૮ શેર) ઘઉં માથે શકતા હતા. તેના એકેક હાંતનો ભાર પોણા આઉસ હતો. કીન્કોલોકસ નામનો માણસ ૧૫૫ ફુટ ઉંચો હતો. તેના ખંભાની ચોડાઈ દશ ફુટ હતી. સારલા મેનનાં વખતમાં ફરટીકસ ૨૮ ફુટ ઉંચો હતો. લાહોર પાસે વલટાહ ગામનો ક્તેસીંહ શીખ ૧૦૦ મણનો બોલે ઉપાડી શકતો હતો અને લાહોર પાસે ચંચા ગામના હિરાસીંહજી એ મણની મોગરી ઉપાડી શકતા હતા. પેટલાદમાં રામજી હીરજી નામે કણબી

વિશ્વરચના પ્રબંધ.

૧૧૭

૧૧૪ વર્ષની ઉમરે મૃત્યુ પામ્યો હતો તેને નવા દાંત આવ્યા હતા. જે તંદુરસ્ત હતો. તે છેવટ સુધી ખેતરમાં કામકાજ માટે જતો હતો. મનમથ સ્નાયરના શ્રીજીવીન ગામમાં મીસીસ બેટસસીએનેર્લેડ નામની ગરીબ સ્ત્રી ૧૧૭ વર્ષની હોવા છતાં દરેક કામમાં હોંશીઆર અને તંદુરસ્ત હતી. બુદ્ધર હેમ્પટનના-મી. જોર્જનું શરીર ૪૪ વર્ષની ઉમરે ૪૭૬ રતલનું હતું. સારી રીતે હાલવું તથા ચાલવું છ કલાક ઉંઘવું તે તેને સહજ હતું. ૧૮

હાલ રશીયામાં ૨૦૫ વર્ષનો ડોસો છે. કાશ્મીરનો એક ચોપદાર ૭ ફીટ ઉંચો હતો. નેપોલીયનને સ્ત્રીકંદરનું દેહમાન મોટું હતું. મહારાજા પ્રતાપસિંહજીનું પણ શરીર મોટું હતું. આ માપ પણ પડતા સમયના બાબતો. બાકી ઉપર કહેલા માપો સત્યજ છે. મનુષ્યની ઉત્પત્તિ અને નાશ મનુષ્ય ક્ષેત્રમાંજ થાય છે.

(૪) હમો—દેવો, ભુવનપતિ, વ્યંતર, જોતિષી, વૈમાનિક એ ચાર પ્રકારના દેવો છે. તેને પણ પાંચ ઇંદ્રિયો હોય છે જન્મ મરણ વગેરે ક્રિયા મનુષ્યની જેમ પણ માતપિતાની અપેક્ષા વિનાની હોય છે. પણ માત્ર તેમાં દેહ સંબંધી સુખ ઘણું હોય છે. દેવ તરીકે ઉત્પન્ન થનાર ૧૦ હજાર વર્ષ તો જીવેજ છે ને ઉત્કૃષ્ટાયુષ્ય અનુત્તર વિમાનની અપેક્ષાએ ૩૩ સાગરોપમનું હોય છે. દેહમાન ૧ થી સાત હાથનું હોય છે. નવ્યા પ્રમાણે નારકી, તિર્યચ, મનુષ્યને દેવતા એ ચાર હમાથી પાંચેંદ્રિયનો અધિકાર બાબતો. આ પ્રમાણે છઠ્ઠું દ્રવ્ય પણ જગતમાં છે. આ છ દ્રવ્યથી સાતમું દ્રવ્ય છેજ નહીં. હવે આટલા જ્ઞાનથી સમજી શકાય છે કે

૧૮ અજાયબ નિદ્રા.

એક માણસ નિદ્રામાં પડ્યો. ડો. આલિવર તેને જાગ્યા ગયો, તેણે એક ટાંકણી ઘોંચી, જેથી તે માત્ર નવેબ્જરની ૧૯ મી એ થોડોક જાગ્યો પોતાની મા સાથે ચાર શબ્દ બોલ્યો પછી સુતો જે જાન્યુઆરીમાં ઉઠી ધંધે વળગ્યો.

ફ્રેન્ચી પૈદા જ્વાન્યેટ સને ૧૮૬૪ માં નીદ્રા ભક્ત માટે લખે છે કે એક બાઈ ૨૦-૪-૧૮૬૨ માં સુતી હતી અને ૧૮૬૩ ના માર્ચમાં ઉઠી હતી.

જ્યોન્સ્ટ્રો વિદ્વાને સોલમાં સૈકાના વીલીયમ ફ્રાંકસલે કુંભારની ચમત્કારી વાત લખી છે, તે જણાવે છે કે આ કુંભારની ઉંઘ ચૌદ દિવસ અને પંદર રાત્રિએ પુરી થતી હતી. ખુદ ઇંગ્લાંડનો રાજા સને ૧૫૪૬ માં આ કુંભારની નિદ્રા જોવા ગયો હતો.

સ્વીડન વર્ગની એક સ્ત્રી બાનુએ ૩૬ વર્ષની નીદ્રા ખેંચી હતી.

યુનાઇટેડ સ્ટેટના રહેવાસી ટાપુ વાસીની એક દસ વર્ષની બુલામીર નામની કન્યા અજાયબ શક્તિ ધરાવે છે, તેની આંખમાં હીપ્નોટિઝમ કે જાદુ નથી પણ રેઝ x કિરણો છે. જેને લીધે તે નકરની આરપાર જોઈ શકે છે આ પણ મનુષ્ય જાતિની અજાયબી તો ખરી ?

+ જીવોનું પાંચ ઇન્દ્રિય અને દસ પ્રાણના અભાવે મૃત્યુ થાય છે. સિદ્ધના જીવોને તે એકે ઇન્દ્રિય હોતી નથી પણ ભાવ પ્રાણ હોય છે. શરીરના અભાવે સિદ્ધોને કર્તા, ભોક્તા, ખાતા-પીતા, જન્મનારા કે મરનારા કાંઈ ન ઘટાવી શકાય.

૧૧૮

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

કાર્યના કર્તા પ્રેક્ષકો જીવોજ છે. જીવો કયાં કયાં છે? કર્તા કોણ કોણ થઈ શકે છે? તે કામ પુણ્યલોભાંથી કરવાનું છે. તમારો પ્રશ્ન છે જગત કયારે બન્યું? તેના ઉત્તરના સાધનો કાંઈક તૈયાર થયા. બનાવવાના અધિકારીને જેમાંથી બનાવી શકાય તે પુણ્યલોભનું સ્વરૂપ સમજાયાથી આગળ વધવું ઠીક રહેલ પડશે.

--❀❀❀❀❀--

શ્રી જૈનાચાર્ય ચરિત્ર.

“ શ્રીમાન્ દેવર્ધિગણિ ક્ષમાશ્રમણ ભગવાન. ”

જૈન સિદ્ધાંત^૧ સંરક્ષક,^૨ પરમ ઉપગારી અપશ્ચિમ^૩ પૂર્વધર શ્રીમાન્ દેવર્ધિ ગણિ ક્ષમાશ્રમણ નામના જૈનાચાર્ય, આ જંજીરીપને વિષે ભરતક્ષેત્રના^૪ મધ્યખંડમાં સૌરાષ્ટ્ર^૫ દેશ મધ્યે વેળાકુળ પત્તન એટલે વેરાવળ પાટણ નામે નગર છે, ત્યાં અરિમર્દન નામે રાજા રાજ્ય કરતો હતો, તેને મૃગાવતી નામે પટરાણી હતી, અને સુબુદ્ધિ નામે મંત્રીશ્વર હતો, તે નગરમાં રાજ્યસેવક, કાશ્યપ ગોત્રીય, કામધિ- નામનો એક ક્ષત્રિય રહેતો હતો અને તેને કળાવતી નામે સ્ત્રી હતી. તેની કુળમાં ગર્ભપણે ઉત્પન્ન થયો હતા.

એક વખતે શ્રી વર્ધમાન પ્રભુ રાજગૃહી નગરમાં સમોસર્યા, ત્યાં સૌધમેન્દ્રે પ્રશ્ન કર્યો કે હે સ્વામી! દૃષ્ટિવાદ નામે બારમા અંગનો વિચ્છેદ કયારે થશે? ત્યારે શ્રીમાન્ મહાવીર ભગવંતે ઉત્તર આપ્યો કે “ મારા નિર્વાણથી ૧૭૧ વર્ષે ભદ્રબાહુ નામે આચાર્ય થશે ત્યાં સુધી ચઉદે પૂર્વ અર્થ સહીત રહેશે, અને (૨૧૫) વર્ષે શ્રી સ્થુલીભદ્ર નામે આચાર્ય થશે ત્યાં સુધી ચઉદે પૂર્વો સૂત્રથી રહેશે, અને (૫૮૪) વર્ષે શ્રી વજ્રસ્વામી નામે આચાર્ય થશે ત્યાં સુધી દશપૂર્વ રહેશે, (૬૧૬) વર્ષે દુર્ભલિકાપુષ્પમિત્ર નામે આચાર્ય થશે ત્યાંસુધી સાડા નવ (૯૧૧) પૂર્વ રહેશે અને મારા નિર્વાણથી હજાર (૧૦૦૦) વર્ષ પછી સઘળા પૂર્વો વિચ્છેદ જશે. ”

દંદ્રે કહ્યું, હે સ્વામિન્! આપના નિર્વાણથી હજાર વર્ષે કયા આચાર્ય પછી સઘળા પૂર્વોનો વિચ્છેદ થશે? ભગવંતે કહ્યું કે ગણિ દેવર્ધિ પછી વિચ્છેદ થશે. તે દેવર્ધિગણિનો જીવ હાલ કયાં છે એવું દંદ્રે પૂછવાથી ભગવંતે કહ્યું કે તારો પાસે રહેનાર હરિભૃગમેષી નામે દેવતા જે નવ પાયદળ સેનાનો અધિપતિ તારો પરમ

૧ શાસ્ત્ર-આગમ ૨ સંરક્ષણ કરનાર ૩ છેલ્લા ૪ ભરતક્ષેત્રના ૫ ખંડ પૈકી ૫ સૌરાષ્ટ્ર ૬ પ્રધાન-દીવાન-શરભારી ૭ પધાયાં ૮ સોધર્મ દેવલોકનો સ્વામી.

૧ જૈનાચાર્ય ચરિત્ર.

૧૧૯

ભક્ત અને મને ગર્ભાથી સંહરનાર છે તે દેવકોકથી ચવીને દેવર્ધિગણિ થશે. આ પ્રમાણે ભગવંતના વચન શ્રવણ કરી સૌધર્મેન્દ્ર વિસ્મિત થઈ હરિભોગમેષીની પ્રશંસા કરવા લાગ્યો; અને પછી ધર્મદેશના શ્રવણ કરી સ્વસ્થાનકે ગયો.

હવે તે હરિભોગમેષીનું અનુક્રમે દેવ સંબંધી આયુષ્ય ક્ષય થયે થકે છ માસ આયુષ્ય બાકી રહેતાં તેણે મનુષ્ય આયુ નિકાચિત કર્યું. ત્યાર પછી તેને ચવન ચિન્હ જણાવા લાગ્યાં. પુષ્પમાળા મ્હાન થવા લાગી. કંપવૃક્ષ કંપવા લાગ્યાં. બુદ્ધિનો નાશ થવા લાગ્યો. લજ્જા જવા માંડી. વસ્ત્રમાં અપરાગ થવા લાગ્યો. ઇંદ્રે કહેલા કાર્યોમાં આજસ થવા માંડ્યું. અકાળે નિંદ્રા આવવા લાગી. સર્વે અંગ ત્રુટવા લાગ્યાં. દેવાંગનાઓમાં અત્યંત રાગ ઉત્પન્ન થવા લાગ્યો. અંગોપાંગ કંપવા લાગ્યા. દેવ વિમાન, વાવડી, કીડાવન, કીડાપર્વત, મોહનગૃહ, કિન્નરીગીત, ગાન, વાજ્રાંત્ર, મિત્રગોષ્ઠી, સભાભેસણ, સિંહાસન, અને દેવશય્યામાં અરતિ પેદા થઈ. ઐદાસિન્ય થયું. અણુચિંતવી ચિંતા થવા લાગી. સંતાપ થવા લાગ્યો તથા નેત્રમાંથી બાષ્પબિંદુ (આંસુ) પડવા માંડ્યા. ગરમ અને લાંબા શ્વાસોશ્વાસ આવવા લાગ્યા. એવા ચવનના લક્ષણ દેખી હરિભોગમેષી ઇંદ્ર મહારાજ પાસે જઈ અંજલીબદ્ધ પ્રણામ કરી વિનવવા લાગ્યો કે “ સ્વામી ! આપ મારા પ્રભુ છો, રક્ષક છો, પાલક છો અને સર્વ પ્રકારે કૃપા કરનાર છો, માટે આપના ચરણ રજડપ સેવક ઉપર પસાય કરી જેમ મને પરભવમાં ધર્મની પ્રાપ્તિ થાય તેમ કરશો. હું તો યોનિચંત્રના સંકટમાં પડીશ જેથી સઘળી બાબતો વિસ્મૃત થઈ જશે. માટે મારે સ્થાનકે જે બીજે હરિભોગમેષી દેવતા ઉત્પન્ન થાય તેને મારા પ્રતિબોધ માટે મોકલશો કે જેથી આપની પ્રભુતા પરભવમાં પણ સફળ થાય ” આ વાત ઇંદ્રે કબુલ કરી.

પછી હરિભોગમેષીએ પોતાના વિમાનની રત્નમય દિવાલને વિષે વજ્રરત્નથી લગ્યું કે “ આ વિમાનમાં જે હરિભોગમેષી ઉત્પન્ન થાય તેણે હવે પછીના ભવમાં મને પ્રતિબોધ કરવો, જો ન કરે તો તેને ઇંદ્રની આજ્ઞા છે ” અનુક્રમે આયુષ્યની સ્થિતિ પૂર્ણ થયે તે હરિભોગમેષી ત્યાંથી ચવી પૂર્વે કહેલા કામર્ધિ ક્ષત્રિયની કલાવતી ક્ષત્રીયાણીની કુક્ષીને વિષે ઉત્પન્ન થયો. માતાએ સ્વપ્નમાં મહર્ષિકે દેવતા દીડો. અનુક્રમે શુભ લગ્ને અને શુભ યોગે પુત્ર પ્રસવ થયો.

કામર્ધિ ક્ષત્રિયે મોટા આડંબરથી કુળસ્થિતિ કરી સ્વજન વર્ગને આમંત્રણ કર્યું. તેઓની સમક્ષ તે પુત્રનું દેવર્ધિ એવું નામ આપ્યું. પંચધાન્યે કરીને જેનું પાલન થયું છે એવો તે બાળક અનુક્રમે બાર વર્ષનો થયો ત્યારે માતા પિતાએ ઉંચ કુળની બે કન્યા સાથે તેનાં લગ્ન કર્યાં. તેની સાથે તે કુમાર સંસાર સંબંધી સુખ ભોગવવા લાગ્યો અને રાજ્ય સેવાથી વૃત્તિ કરવા લાગ્યો. પોતે અતિશય બળવાન હોવાથી તથા શસ્ત્રકળામાં પ્રવીણ હોવાથી સમાન વયના

૧૨૦

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

રાજપુત્રો સાથે આહોડો કરવા પણ જતો. ધર્મ એ શું છે તેનું તેને સ્મરણ પણ હતું નહીં.

હવે તે વિમાન મધ્યે જે નવો હરિભૃગમેષી નામે દેવતા ઉત્પન્ન થયો તે જ્યારે સુધર્મા સભામાં ઇંદ્રની સેવા કરવા ગયો ત્યારે ઇંદ્ર તેને નવો ઉત્પન્ન થયેલો જાણી વિસ્મિત થઈ તેના પ્રત્યે કહેવા લાગ્યો કે “ તારે અગાઉના હરિભૃગમેષીના જીવને પ્રતિબોધ કરવો ” ઇંદ્રની તે આજ્ઞા તેણે માન્ય કરી. એકઠા તેણે પોતાના વિમાનમાં પૂર્વે હરિભૃગમેષીએ લખેલા વચનો જોયા ત્યારે તે હરિભૃગમેષીના જીવને પ્રતિબોધવા એક પત્રમાં એક શ્લોક લખી તે પત્ર દેવર્ષિ નામના ક્ષત્રી પુત્રને પોતાના સેવક દેવની મારફત મોકલાવ્યો જે હવે પછીના અંકમાં હકીકત આવશે. (ચાલુ).

ગુણવાન ચિત્તમાં ચેતજે અવસર ગયો નવ આવશે.

(હરીગીત)

આજસ અને અજ્ઞાનમાં, ગમગીન થઈ તું કાં ફરે ?
આવી અચાનક કાળ ઝડપે, જાળમાં તુને ધરે;
સૂઝે ન એક ઉપાય આખર તેહ આવી દબાવશે,
ગુણવાન ચિત્તમાં ચેતજે અવસર ગયો નવ આવશે.
કોમળ વયે અભ્યાસમાં તદ્દલીન થાજે પ્રેમથી,
હિંમત પાછી પામી ખરો ગુણવાન ગણજે હેમથી;
જાળપણું જો રમતમાં ને ગમત માંડી ગુમાવશે,
ગુણવાન ચિત્તમાં ચેતજે અવસર ગયો નવ આવશે.
ફળ નવ હોય રત વિના કયાંય પાણી થકી કયારા બરો,
જાળપણું જો વીતશે નવ ખૂલશે વિદ્યા ઝરો;
વિદ્યારહિત રહેવા થકી શિર છાપ મૂળ ધરાવશે,
ગુણવાન ચિત્તમાં ચેતજે અવસર ગયો નવ આવશે.
મત્સરધરી માયા તણો કુલણુ જનીને ફાંકડો,
મરવું નથી મન સમજતાં ફરે ફેલથો બહુ વાંકડો;
પણુ અવધ વિતે આપણી પછી ઝડપ લેર ઝલાવશે,
ગુણવાન ચિત્તમાં ચેતજે અવસર ગયો નવ આવશે.
ધન માટે ધાતો ધરણીમાં શુભ કરણી વિણુ નવ પામશે,
ઉપકારના કૃત્યો વિના કેમ જગતમાં જસ જામશે;
સંસાર સઘળો અરિસમો ચટપટ થકી સપડાવશે,
ગુણવાન ચિત્તમાં ચેતજે અવસર ગયો નવ આવશે.

જ્ઞાનપ્રાપ્તિ માટે સૂચના.

૧૨૧

કોને ખબર છે કાલની આ દેહ કયાંય જનાર છે,
 આયુષ્ય તારું કેટલું મૃત્યુ તણી શી વાર છે ?
 આણુધાર્યું મૃત્યુ થશે ને ત્વરાભેર ઉઠાવશે,
 ગુણવાન ચિત્તમાં ચેતજે અવસર ગયો નવ આવશે.
 તું પોઠ છત્ર પલંગમાં દીલ ધર્મ દાઝ ન બાણતા,
 મગર મનમાં તું ફરે હુંપદ અતિશય આણુતાં;
 પણ તેહ હુંપદ તાહડું ચિત્ત દશ દિશે રખાવશે,
 ગુણવાન ચિત્તમાં ચેતજે અવસર ગયો નવ આવશે.
 સાથે ન આવે દ્રવ્ય કે તુંજ કામમાં મરતાં નકી,
 ખાધું અને ખૂબ વાવર્યું નિજ ધર્મ માટે ખુશી થકી;
 તો મરણાંતરે પણ સમજજે તુજ જ્યેષ્ઠવનિ ફરકાવશે,
 ગુણવાન ચિત્તમાં ચેતજે અવસર ગયો નવ આવશે.

સંગ્રાહક. અંબાલાલ નગીનદાસ (વીશનગરીઆ.)
 બોરસદ.

જ્ઞાનપ્રાપ્તિ માટે સ્વરૂપ સૂચના.

જગત્રયમાં જ્ઞાન એ સર્વોત્તમ વસ્તુ છે. અજ્ઞાન તિમિર પ્રલયકારક પ્રાણી માત્રને હિતકારક જ્ઞાન સમાન અન્ય કોઈપણ પ્રભાવિક ચીજ નથી. જીનાગમમાં પણ અનેક સ્થળે જ્ઞાનનુંજ પ્રધાનપણું પ્રકાશ્યું છે. “ પહેલું જ્ઞાન અને પછી દયા ” એ શ્રીમાન મહાવીર પ્રભુનું કથન સર્વ પ્રકારે સત્ય પ્રશંસનીય છે. ઘણાક જીવો દયાની મુખ્યતા માને છે એ ઠીક, પણ વિચાર એ કરવાનો છે કે આપણા દીલમાં દયાની જે રૂચિ પ્રકટ થઈ છે તે શાથી ? જો આપણને જ્ઞાનજ પ્રથમ ન હોત, અર્થાત્ આપણા ચિત્તમાં અજ્ઞાનજ વ્યાપેલું હોત તો પછી દયાનું સ્વરૂપ શી રીતે સમજત ? જ્યારે અજ્ઞાનરૂપ તિમિર વિનાશક જ્ઞાનરૂપ દીપક ચિત્તમાં પ્રદીપ્ત થાય છે, ત્યારેજ દયા આદિ સમગ્ર ગુણોનું તેમજ સચસ્ત પદાર્થોનું સ્વરૂપ સમજાય છે.

વળી “ જ્ઞાન સમો કોઈ ધન નહિ ” એ વાક્ય અક્ષરશઃ યોગ્ય કોઈ મનન કરવા લાયક છે. જ્ઞાન સમ ઉત્કૃષ્ટ ધન, જ્ઞાન સમાન શ્રેષ્ઠ રત્ન કોઈપણ નથી. આજ કાલ આપણે મોહમાં મુંઝાઈ સુવર્ણ, રૂપ્ય આદિનેજ ખર્ચ ધન માની બેઠા છીએ, પણ સૂક્ષ્મ નજરથી વિચારતાં એ બાહ્ય ધન કેટલું ચિંતાજનક છે તે વિચાર કરવાથી સ્વયમેવ સમજાશે. જેને કોઈ પ્રકારનો ઉપદ્રવ થવો અશક્ય છે, જેના સંગ્રહથી સ-

૧૨૨

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

વર્થા નિશ્ચિંતપણું છે, એવું ઇહલોક અને પરલોકમાં પરમહિતદાયક એક જ્ઞાન ધન (લક્ષ્મી) નો જેણે સંચય કર્યો છે, એજ મહાન્ આત્મા પૃથ્વીમાં પ્રશંસાપાત્ર હોઈ પરમ સુખી છે.

“ જ્ઞાન વિના પશુ સારીખા, જાણો એણે સંસાર;
જ્ઞાન આરાધનથી લહો, શિવપદ સુખ શ્રીકાર. ”

ઉપરોક્ત ગાથામાં કેવું રહસ્ય સમાયલું છે, જે વિચારવંત સજ્જનોની દષ્ટિ બહાર નથી. “ જ્ઞાન વગરનું જીવન નિરર્થક છે ” અર્થાત ફેગટ છે. જ્ઞાન રહિત મનુષ્ય જીવનમાં અને પશુ જીવનમાં કંઈપણ અંતર નથી. એટલે ઉત્કૃષ્ટ માનવદેહ પામી જેણે યથાશક્તિ જ્ઞાન સંપાદન કર્યું નહિ તે જીવને જ્ઞાનીએ પશુ સમાનજ ગણેલ છે.

ઉપર મુજબ જ્ઞાન વિષે કિંચિત્ વિવરણ કરી ગયા. એથી સાર શું લેવાનો છે તે ભગ્યાત્માઓ સ્વયમેવ સમજી શકશે, છતાં સમયોચિત અદ્યપમાત્ર જણાવવું ઉચિત સમજી લેવું.

આ દુઃખમય સંસારરૂપ મહાન્ અરણ્યમાં ભ્રમણ કરતાં વર્તમાન સમયે મહાન્ પુન્યોદયથી ઉત્તમોત્તમ મનુષ્ય ગતિમાં જન્મ લઈ, વળી સાથે ઉચ્ચ કુલ, પંચેન્દ્રિયપણું, નિરોગી શરીર આદિનો યોગ પામી આપણે કોઈ એવું શુભ કાર્ય કરી લેવું જોઈએ કે જેથી આપણા પવિત્ર આત્મા કર્મ રિપુઓને છેઢી કોઈપણ સમયે અનંત સુખમય શાશ્વતપદને પ્રાપ્ત કરે. પણ આ પહેલાં આપણે જાણવાની જરૂરીયાત છે કે જ્યાંસુધી આપણને સદ્જ્ઞાન પ્રાપ્ત થયું નથી, ત્યાંસુધી આપણો આત્મા સદ્ગતિ પામે, એવું શુભ કાર્ય કરવાની પવિત્ર મતિ આપણને ઉદય થવી અશક્ય છે. જેથી હરેક જીવોએ પોતાની યોગ્યતાનુસાર પોતાને મળેલ સંજોગોના પ્રમાણમાં જ્ઞાન મેળવવા પ્રયત્ન કરવાની પ્રથમ જરૂર છે.

આ પંચમ કાળમાં આ ક્ષેત્રમાં સર્વજ્ઞ મહાત્માઓનો સર્વથા વિરહ છે. શ્રુતજ્ઞાનના જાણુ મુનિરાજો પણ ઓછા છે. જેથી દરેક જીવોને પુર્વોક્ત મહાત્માઓના સુયોગથી જ્ઞાનતત્ત્વનો લાભ મળવો મુશ્કેલ છે. છતાં ભાગ્યવાનોને એવા જ્ઞાની સદ્ગુરુનો યોગ પુન્યવશાત્ પ્રાપ્ત થયા હોય, તેઓએ લેમના ઉપદેશામૃતનું અવશ્ય પાન કરવા ચુકવું નહીં. કારણ કે જ્ઞાનીથી પ્રાપ્ત થએલ જ્ઞાન અપૂર્વ લાભનું કારણ છે, તેમના ઉપદેશવડે છંટાએલ જ્ઞાનરૂપી અમૃતથી કામ કોષ મિથ્યાત્વ અજ્ઞાનાદિ જ્વરાશિઓ જલદી શાંત થઈ જાય છે. વળી સમાક્રમ રૂપ વેલડી નવપદ્મ થાય છે. અતિ વિસ્તાર પામે છે. જેને અશુભ કર્મ-વશાત્ એવા જ્ઞાની મહારાજનો વિયોગ રહેતો હોય તેમણે પ્રસંગોપાત્ એવા મહાત્માનો યોગ મેળવી અગર કોઈ તત્ત્વજ્ઞ સુશ્રાવકને મળી તેમને સંવિનયથી પૂછતાં તેઓ રહસ્યયુક્ત જે જે ઉત્તમ યથો જણાવે તેનું વાંચન હૃદયે શરૂ

જ્ઞાનપ્રાપ્તિ માટે સૂચના.

૧૨૩

કરવું. અત્રે મારી સમજ પ્રમાણે જેઓને ભણવાની યોગ્યતા પ્રાપ્ત થઈ હોય તેઓએ પંચ પ્રતિક્રમણ, નવસ્મરણ, જીવવિચાર, દંડક, સંઘહણી, કર્મશ્રંથ, ક્ષેત્રસમાસ, સ્નાત્રપૂજા, તત્ત્વાર્થસૂત્ર, ગુણસ્થાન કંભારોહ વીગેરે ગ્રંથો જરૂર કંઠાકરવા જોઈએ. જે જીવોને ભણવાની યોગ્યતા ન પ્રાપ્ત થઈ હોય તેઓએ ઉપદેશમાલા, ત્રેશઠ શલાકા પુરૂષ ચરિત્ર, પ્રવચન સારોદ્ધાર, પાંડવ ચરિત્ર, જૈન રામાયણ, શ્રીપાલ રાજનો રાસ, ચંદ રાજનો રાસ, શ્રાદ્ધવિધિ, અધ્યાત્મ કલ્પદ્રુમ ઇત્યાદિ ગ્રંથો અવશ્ય વાંચી લેવા જોઈએ. એમ પૂર્વે થઈ ગયેલ મહાન્ પ્રભાવિક પુરૂષોનાં ચરિત્ર અને અધ્યાત્મ વિષયના ગ્રંથોનું પ્રેમપૂર્વક શ્રદ્ધાથી અવલોકન કરતાં વળી યોગ પ્રાપ્ત થયે સદ્ગુરૂના ઉપદેશનું શ્રવણ કરતાં હૃદયમાં જ્ઞાનરૂપ પવિત્ર દ્વિપક પ્રકટ થશે. જેના પ્રકાશથી પૂર્વેનું વ્યાપી રહેલ જે અજ્ઞાનરૂપ ઘોર તિમિર તે તટકાળ દૂર થશે. જેમ જેમ જ્ઞાન દ્વિપકનો પ્રકાશ ચિત્તમાં વિસ્તાર પામશે, તેમ તેમ આત્માના ઉચ્ચ સુંદર ગુણોનું ભાન થતું આવશે. અર્થાત્ આત્માના કેવા અલૌકિક ગુણો છે તે જણાઈ આવશે. આત્મગુણો પ્રત્યક્ષ માત્રમ પડતાં તે પવિત્ર ગુણ પ્રાપ્તિ માટે પ્રયત્ન કરવા તિત્ર રૂચી મનમાં જાગત થશે, આ વિષે વળી પરમ ઉપકારનું કાર્ય સમજી અન્ય પ્રાણીઓને પણ ભણવા વાંચવા સંબંધી નિજ શક્ત્યાનુસાર તન મન યા ધનથી અવશ્ય મદદ કરવી જરૂરની છે. કારણકે આપણાથી કોઈ પણ ભવ્ય જીવને થોડું પણ જ્ઞાન પ્રાપ્ત થશે તો તેથી તે અનેક પ્રકારના અશુભ કૃત્યોથી સંકોચાઈ માર્ગાનુસારી થશે, અને સ્વ આત્માનું શ્રેય કરવા સાવધાન થશે. જેથી અવર જીવોને જ્ઞાન દેવું તે પણ પરમ લાભનું કારણ છે.

એ રીતે સદ્જ્ઞાન પ્રાપ્તિમાં અનેક લાભ સમાયેલ સમજી વળી અનુકરે પરમ શાંતિપદ શાશ્વત સુખનું કારણ જાણી સદ્જ્ઞાન પ્રાપ્ત કરવા ઠરાવવા માટે પ્રત્યેક જીવો પોતાની યોગ્યતા મુજબ સ્વશક્તિ પ્રમાણમાં અવશ્ય ઉદ્યમ કરશે એવી પવિત્ર પ્રાર્થના છે.

પૂર્વોક્ત જ્ઞાનપ્રાપ્તિના વિષયમાં જે કંઈ વિરૂદ્ધ લાગાએલ હોય તે માટે સર્વ વાંચક વર્ગ પ્રત્યે ક્ષમા ચાહું છું.

—અચાર્ય છગનલાલ-સુરવાડા.

૧૨૪

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

*દેવપૂજા.

દેવપૂજા નિરંતર કરવી. કેમ જે તેથી ધનવાનપણું, સૌભાગ્ય, વિદ્વત્તા, ઉત્તમ પરિવાર, તથા એક છત્રરાજ્યપણું વિગેરે લાભ પ્રાપ્ત થાય છે. અને વળી દરિદ્રતા, દુભાગ્યપણું, મૂર્ખપણું, દુષ્ટ પરિવાર, દુષ્ટ રાજા, તથા દુષ્ટ બુદ્ધિ આદિક દેવપૂજાથી દૂર જાય છે. તે પાસે આવતા નથી.

હૃદયમાં તે સુખપ્રણા, જે જીવન પૂર્ણતઃ
એક પુણે બાહિરા, પરધર કામ કરંત.

જે હાથ દેવપૂજા કરે છે તે હાથ ખરેખર પ્રશંસાને પાત્ર અને ધન્યવાદને લાયક થાય છે. અને દેવપૂજા વિનાનો હાથ નિરૂપયોગી ગણાય છે.

તિર્થંચ કે નારકીના જીવો દેવપૂજા કરી શકતા નથી પણ શુદ્ધ સમક્રીતને ધરનારા એવા દેવો અને મનુષ્યો જ દેવપૂજા કરી શકે છે. તિર્થંચો ભાવપૂજા કરે છે. દ્રવ્યપૂજા કરી શકતા નથી.

નિર્મળ ભાવવાળા ભવ્ય જીવોએ હંમેશાં દેવપૂજન કરવું, કે જેથી આ લોકમાં સૌભાગ્ય અને પરલોકમાં દેવલોક મળે છે, તથા અનુક્રમે સૂર્યાભિની પેઠે મોક્ષ દેનાર થાય છે.

સારબોધ—શુદ્ધ દેવશુદ્ધની શુદ્ધ ભાવે સેવા, ભક્તિ ને સ્તુતિ કરનારા ભવ્યજનો (ભાઈ બહેનો) તેમના જેવા પૂજ્ય—પવિત્ર બની શકે છે. પ્રભુની પૂજા—ભક્તિનો યથાર્થ લાભ લેવા ઇચ્છનારા ભવ્યજનોએ અવિધિ દોષ ટાળવા અને વિધિનો આદર કરવા ઉજમાળ થવું જોઈએ. એથીજ અનુક્રમે અમૃત ક્રિયાનો લાભ મળી શકે છે. ગૃહસ્થ ભાઈ બહેનોએ પ્રભુની અષ્ટપ્રકારી પૂજા હંમેશાં તેના ઉત્તમ હેતુઓ લક્ષમાં રાખી જાતે કરવી અને બીજા અજ્ઞનોને તે કરવા સમબલવા.

૧ જળપૂજા—આત્મા સાથે લાગેલ અનાદિ કર્મ—મળ ટાળવાના શુભ હેતુથી.

૨ ચંદન (વિલેપન) પૂજા—રાગ દ્વેષ ને કષાય તાપને શમાવવા તથા સમતા—શીતળતા પ્રગટાવવા નિમિત્તે.

૩ પુષ્પપૂજા—ઉત્તમ સુગંધી તાબડં બીજેલાં પુષ્પો કે પુષ્પોની ગુંથેલી માળા પ્રભુને નિઃસ્વાર્થ ભાવે સમર્પણ ચિત્તની પ્રસન્નતા વ્યક્તવા નિમિત્તે.

૪ ધૂપપૂજા—અનાદિ કુવાસના ટાળી, આત્માની શુદ્ધ સુવાસના પ્રગટાવવા નિમિત્તે.

* શ્રી અમરચંદ તત્ત્વચંદ સીરીઝમાંથી.

ચેહિ વિરકે બાળ !

૧૨૫

૫ દીપપૂજા—અનાદિ અજ્ઞાન અંધકાર ટાળી, આત્માનો જ્ઞાનદિપક પ્રગટાવવા માટે.

૬ અક્ષતપૂજા—અર્ચનું ઉજવણ ચોખ્ખાવતી સ્વસ્તિકાદિ અષ્ટ મંગળ પ્રભુ આગળ આજેખવાનો વિધિ, અર્ચનું ઉત્તમ આત્માનું સ્વાભાવિક સુખ મેળવવા માટે.

૭ નૈવેદ્યપૂજા—અનાદિ વિષય વાસના (રસ લોહીપતા) ટાળી, સહજ અણુહારી ગુણ પ્રગટાવવા.

૮ કૃણપૂજા—ઉત્તમ સરસ કૃણો ઢોકવાનું, સર્વથા દુઃખના અભાવરૂપ મોક્ષકૃણ મેળવવા માટે.

આવા ઉત્તમ લક્ષ્યથી કરવામાં આવતી પ્રભુપૂજાથી અનુક્રમે પ્રભુ સ્વરૂપ થઈ શકાય છે.

ચેહિ વીર કે બાલ !

(હિન્દી તરજ-ભૈરવી.)

ચેહિ વીર કે બાલ ! હમતો ! ચેહિ !

જગદ્ગુહારક, ધર્મકેશરી, દિવ્ય દયા પ્રતિપાલ !
 કર્મચોગિ ઔર કર્મવીર, દિલ છુસ્કા પૂર્ણ દયાલ ! હમતો !
 રાગ, દ્વેષ, મદ, મોહ, માન કે, કટ્ટર કાલ કરાલ !
 પ્રખર ભાનુ સત્જ્ઞાન ધ્યાન કે, પ્રકટત છુસ્કે બાલ ! હમતો !
 પડી ચરણ જંજીર ગુલામી, ભારત નયને જવાલ !
 દુર્બલતા, અજ્ઞાન, અશ્રદ્ધા, કુસંપ મહાવિકાળ ! હમતો !
 દિવ્ય જ્ઞાનસે જગ ઉજવાલત, બ્રહ્મચર્ય પ્રતિપાલ !
 નિજ છવન આદર્શ હિન્દકો, દિયા વીર તત્કાલ ! હમતો !
 ત્યાગ, શાંતિ, ઔર દિવ્ય દયાસે, જંજીરતોડી કરાલ !
 સ્વદેશ કા સ્વાતંત્ર્ય દિયા, વીર સ્વદેશ વૃત પ્રતિપાલ ! હમતો !
 ‘ અસહકાર ’ અનમૂલ સત્યાગ્રહ, કર્મચાયકા કાલ !
 સ્વાશ્રયસે સુકિતપદ પ્રાપ્તિ, કીની જગત્ દયાલ ! હમતો !
 ચેહિ વીર સિદ્ધાર્થ કે નન્દન, ત્રિશલા માત કે બાલ !
 “ મનિમય ” કર્ણા ભરત ભુમિ મેં, કરો વીર કર્ણાલ ! હમતો !

પાદરાકર.

૧૨૬

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

વર્તમાન સમાચાર.

લાહોર—પંજાબમાં પ્રતિષ્ઠા તથા પદારોહણ મહોત્સવો.

મુનિરાજ શ્રી વલ્લભવિજયજી મહારાજને આચાર્ય પદવી અને પંન્યાસજી શ્રી સોહનવિજયજી મહારાજને ઉપાધ્યાય પદવી આપવા માટે તેમજ ત્યાંના જિનાલયમાં તેજ દિવસે કરવામાં આવેલા પ્રતિષ્ઠા મહોત્સવો.

સમયની ખલિહારી છે ! ભાવિભાવ બળવાન છે ! આ હકીકત સિદ્ધ થઇ ચુકી છે. કહે છે કે પ્રાતઃસ્મરણીય ગુરૂરાજ શ્રી આત્મારામજી મહારાજનો સ્વર્ગવાસ થયા પછી આ સમુદાયમાં કોને આચાર્ય સ્થાપવા એ સ્વાલ ચર્ચાઓ હતો જે વખતે આ સમુદાયનો બહોળો ભાગ મુનિરાજ શ્રી વલ્લભવિજયજી મહારાજને આપવાની તરફેણમાં હતો, છતાં ઉક્ત મહાત્માએ વડિલોની જાયામાં રહેવાનું અને લઘુતા પસંદ કરતાં ના કહી. જેથી આચાર્ય મહારાજ શ્રી કમળવિજયજી મહારાજને આચાર્ય પદવી અપાણી કે જે પસંદગી, એકમત-સાની સ્થાનભૂતિના યોગે યોગ્ય થઇ હતી; પરંતુ ગુરૂરાજશ્રી આત્મારામજી મહારાજના સ્વર્ગવાસ પછી જે મહાત્માની (મુનિરાજશ્રી વલ્લભવિજયજી મહારાજની) શાસનસેવા ઉત્તરોત્તર વૃદ્ધિ પામતી જાય છે, જૈનધર્મની પ્રગતિના અનેક કાર્યો સમયોચિત એક પછી એક તેઓશ્રીના પ્રયત્નથી વધતા જાય છે (જે હકીકત નીચે જણાવેલ છે.) અને તેવા કાર્યોથી આચાર્ય પદની લાયકાત પણ પ્રાપ્ત થયેલ છે, તેવા મહાપુરૂષની ઇચ્છા વગર તે પદ આપવાનું તે વખતે મુલતવી રહ્યું હતું, પરંતુ આજથી પચીસ વર્ષ પહેલાં જેમનું નામ યોગેશ્વર રહ્યું હતું, અને તે પછી શુભારે ત્રણ દશકાના દરમિયાનમાં કુદરતે તે મહાપુરૂષની શાસનસેવા આપી જૈન સમાજને ખુશ્લી રીતે બતાવી આપી. તેવા મહાપુરૂષ મુનિરાજ શ્રી વલ્લભવિજયજી મહારાજને પંજાબના એકત્રીત ચતુર્વિધ જૈન સંઘે આચાર્ય પદ અને પંન્યાસજી શ્રી સોહનવિજયજી મહારાજને ઉપાધ્યાય પદ માહા શુદ્ધ પ સોમવારે સવારના સાડાસાત વાગે આપવામાં આવ્યું અને એક મુનિરાજના મુખારક હસ્તે જે પ્રતિષ્ઠા થવાની હતી તે ભાવિભાવ બળવાન થવાથી, એક આચાર્યશ્રીના મુખારક હસ્તે બે કલાક પછી સાડાનવ ને પાંચ મિનિટે પ્રતિષ્ઠા થઇ. એવા બે મહોત્સવો પંજાબના જૈન સંઘના ઇતિહાસમાં સુવર્ણ અક્ષરે કોતરાઇ રહે તેમ બન્યા છે. પ્રાતઃસ્મરણીય વિજયકમળસૂરીશ્વરજી મહારાજને આચાર્ય પદવી અપાતા પહેલાં આખા સમુદાયના વિચારો જાણવા જેમ પ્રયત્ન થયેલો, તેમ આ વખતે પણ શ્રી પંજાબના સંઘે પ્રવર્તકશ્રી કાંતિવિજયજી મહારાજ, મુનિરાજશ્રી હંસવિજયજી મહારાજ તથા પંન્યાસજીશ્રી સંપતવિજયજી મહારાજ દ્વારા પર્યાયે મોટા હોવાથી તેઓશ્રીની સમ્મતિ મંગાવેલી. જેથી તે ત્રણે નિરભિમાની મહાપુરૂષોએ સમયને માન આપી સમ્મતિ આપવામાં ખરેખર જેમ ડહાપણ વાપર્યું છે, તેમ સમુદાયની મહત્વતા, અને ગૌરવતા સાચવવામાં પોતાના હક્કનો કિંમતિ ભોગ આપ્યો છે, જેથી તેઓ હજારો ધન્યવાદને પાત્ર છે, તેવીજ રીતે પંન્યાસજીશ્રી લલિતવિજયજી મહારાજ તથા પંન્યાસજીશ્રી ઉમંગવિજયજી મહારાજ પણ પંન્યાસજીશ્રી સોહનવિજયજી મહારાજથી મોટા હોવાથી તેઓશ્રીની પણ શ્રી પંજાબના સંઘે લેખીત સમ્મતિ મંગાવેલ હોવાથી પંન્યાસજી શ્રી સોહનવિજયજીની

વર્તમાન સમાચાર.

૧૨૭

પંજળની શાસનની સતત સેવા અને ભવિષ્યની ઉચ્ચ ભાવનાથી. પ્રેરાઇ પંન્યાસજી શ્રી લલિતવિ-
જ્યજી મહારાજ તથા પંન્યાસજી શ્રી ઉમંગવિજ્યજી મહારાજે પણ પોતાની નિરભિમાની વ્રત
ખતારી પોતાના હક્કને તેવો જ ભોગ આપી પંન્યાસજી શ્રી સોહનવિજ્યજી મહારાજને
ઉપાધ્યાય પદવી આપવા (પોતાના માટેના પદને પ્રતિકાર કરતાં) જે સન્મતિ આપેલ છે જેથી
તે ખતે મહાત્માઓ પણ તેવા જ ધન્યવાદને પાત્ર છે. ધન્ય છે આવા મહાત્માઓને !

મુનિ મહારાજ શ્રી વલ્લભવિજ્યજી મહારાજ કે જેને પંજળના શ્રીસંઘે આચાર્ય
પદથી વિભૂષિત કર્યા છે, તેઓશ્રીની આચાર્ય પદવીની યોગ્યતા, યથાર્થતા, અગત્યતા, સર્વ જન
માન્યતા, ઉપયોગીતા, આદિ વર્ણનીય આખતોનું વર્ણન અત્રે આપવું અસ્થાને નથી. સ્વર્ગવાસી
ગુરૂરાજ આત્મારામજી મહારાજ પોતાને અખુટ ખળને આચાર્યશ્રી વલ્લભવિજ્યજી
મહારાજને આપી ગયા છે; તેટલુંજ નહીં પરંતુ પંજળનો સર્વ હક્ક પણ આ મહાત્માને જ
આપી ગયા છે. જ્યારે પંજળના શ્રીસંઘે ગુરૂરાજ આત્મારામજી મહારાજને એક વખત
પુછેલું કે આપ હજારો વર્ષ જીવો; પરંતુ આપના પાછળ અમારી દોરી કોના હાથમાં સોંપી
જાઓ છો ? ત્યારે સ્વર્ગવાસી ગુરૂ મહારાજના મુખથી એજ વચનો નીકળ્યા હતા કે ભાઈઓ
શીકર નહીં કરો. મારી પાછળ “ વલ્લભ ” તમારી ધર્મ ભાવનાઓને જરૂર સિંચન કરશે.
(આજે એજ વચનો સત્ય થયાં છે. આચાર્યશ્રી વિજયવલ્લભસૂરીશ્વરજી ધર્મજ્વળ ફરકાવી
રહ્યા છે અને ફરકાવશે) તે સિવાય પાલજીપુરમાં સ્કોલરશીપ ફંડ કરેલ જે ચાલુ છે, મુંબઇમાં
શ્રી મહાવીર જૈન વિદ્યાલય ચાલે છે, જુનાગઢમાં શ્રી વીશા શ્રીમાળી જૈન બોર્ડીંગ, વેરાવળમાં
બે સંસ્થાઓ, પાલજીપુરમાં જૈન બોર્ડીંગ, શેઠ મોતીલાલ મુળજીના અનેક ધાર્મિક ખાતાઓ, ગો-
લવડ-મારવાડમાં લાખની રકમ, તેમજ સાદીમાં, ખીયાવરમાં પાકશાળા, ખીકાનેરમાં હાઇસ્કુલ
માટે ફંડ અને ત્યાંની પાકશાળાની ઉચ્ચ સ્થિતિ, પંજળમાં સાડાત્રણ લાખનું ફેગવણી માટે ફંડ,
અંબાલામાં હાઇસ્કુલ, હસ્તીનાપુર તથા કાંગડા જેવા પ્રાચીન તીર્થોના ઉદ્ધાર, સમાજી, લાહોર
આદિ ગામોમાં નવા મંદિરો અને પ્રતિષ્ઠા, પંજળમાં ગુરૂરાજના નામની કામોઠામ પાકશાળા, અમૃ-
તસર, અંબાલા આદિમાં સેન્ટ્રલ લાઇબ્રેરીઓ અને આ વર્ષે પોતાના સુશિષ્યોને મુંબઇ મોકલી
મહાવીર વિદ્યાલય માટે વધારે ફંડ કરાવવામાં કરવામાં આવેલો પ્રયાસ, આચાર્યશ્રી વિજયવલ્લભ-
સૂરીશ્વરજીને આબારી હોઇ કરેલી શાસનસેવા જગજગદેર છે; તેમજ નમા, પાલજીપુર, લીમડી,
નાંદોદ, વડોદરા આદિના નરેશોને સમયાનુસાર બોધ આપી જૈનદર્શન સત્ય સિદ્ધ કરી ખતાવ્યું છે.
તેઓશ્રીની ત્યાગવૃત્તિ, સાદાઇ વગેરે જોઇ હજારો મનુષ્યો પ્રશંસા કરી રહ્યા છે અને પંજળ,
રજપુતાના, દક્ષીણ મહારાષ્ટ્ર, ગુજરાત આદિ અનેક દેશમાં તેમનું વિદ્વાન શિષ્ય મંડળ વિચરી
અનેકાનેક ઉપકાર કરી રહ્યું છે. આવા આવા અનેક શાસનસેવાના ઉચ્ચ કાર્યો ગુરૂરાજના સ્વર્ગ-
વાસ પછી શુમારે ત્રણ દશકા સમાજ સેવા કરેલી હોવાથી પંજળના શ્રીસંઘે હજારો મનુષ્યોના
વચ્ચે અપૂર્વ મહોત્સવ અને આનંદ સાથે મુનિરાજ શ્રી વલ્લભવિજ્યજી મહારાજને આચાર્ય-
પદ પં. શ્રી સોહનવિજ્યજી મહારાજને ઉપાધ્યાય પદારોહણ કર્યું છે. ઘણા વર્ષોથી
ઘણા શાસન ભક્તોની માંગણી અધિષ્ઠાયક દેવે બર આણી છે. આ વખતે મુંબઇથી શેઠ મોતીલાલ
મુળજીભાઇ, શેઠ ગોવિંદજી ખુશાલભાઇ વીકાનેર નિવાસી શેઠ સુમેરમલજી સુરાણા વગેરે આગે-
વાનોનું ડેપુટેશન આ મહોત્સવ પ્રસંગે ગયું હતું. આ આનંદદાયક સમાચાર વીજળીના
ઝડપે આખાહિંદમાં ફેલાતાં ગામોગામથી સંઘના ભક્તોના આચાર્ય પદવી પ્રદાન માટે પંજળ-
ખના સંઘ ઉપર તારો તથા ખતો ગયા હતા. આચાર્યપદ મહોત્સવ થયા પછી પણ સાંભળવા

૧૨૮

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

પ્રમાણે મુન્નર્ધથી ધણી મોટી સંખ્યામાં તારો (શ્રી સંઘ તથા ભક્તોના) તેમજ શ્રી ભાવનગરના જૈન સંઘ વિગેરેના અનેક તારો હર્ષ પ્રદર્શિત કરવા પંચમ સંઘ ઉપર ગયા હતા. અમદાવાદ, જામનગર વગેરે ધણી સ્થળેથી મુનિ મહારાજઓ, જૈન સંઘ અને ગૃહસ્થોના મોટી સંખ્યામાં અભિનંદનના તારો લાહોર શ્રી સંઘ ઉપર પહોંચ્યા હતા. અમદાવાદ વગેરે અનેક ગામના દેરા-સરોમાં ખુશાલી નિમિત્તે પૂજા ભણાઈ હતી. એ રીતે આચાર્ય તથા ઉપાધ્યાય પદારોહણનો તથા પ્રતિષ્ઠા મહોત્સવનો આનંદ વરતાયો હતો. (મળેલું.)

પંચમના શ્રી સંઘે વિદ્વાન મુનિરાજ શ્રી વલ્લભવિજયજી મહારાજને આચાર્ય પદ તથા પં. સોહનવિજયજી મહારાજને ઉપાધ્યાય પદ બહુ ભક્તિ અને મહોત્સવ સાથે આપેલ છે તેની ખુશાલી નિમિત્તે શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા ભાવનગરે પોતાના મકાનમાં માગશર શુદ્ધ ૧૫ ના રોજ પ્રભુજી પધરાવી શ્રી પંચ પરમેશ્વરીની પૂજા ભણાવી શુદ્ધ ભક્તિ દર્શાવી હતી.

શ્રી છાણી અને અમદાવાદમાં આચાર્ય પદારોહણ.

આજ દિવસે છાણીમાં શ્રીમાન્ વિજયકમલસૂરીશ્વરજી મહારાજે પંચાસજી શ્રી દાનવિજયજી મહારાજ અને વ્યા. વાચસ્પતિ મુનિરાજ શ્રી લખિંધવિજયજી મહારાજને આચાર્ય પદવીઓ અને અમદાવાદમાં શ્રીમાન્ વિજયસિદ્ધિસૂરીશ્વરજીએ પંચાસજી શ્રી મેઘવિજયજી મહારાજને આચાર્ય પદવી આપી છે.

માળારોપણ.

પાલીતાણા—પંચાસજી શ્રી ભક્તિવિજયજી. પં. શ્રી ધર્મવિજયજી તથા પં. શ્રી પદ્મવિજયજીના નેતૃત્વપણા નીચે ઉપધાન વહન કરાવવામાં આવેલ તેની પૂર્ણાહુતિ થતાં માગશર શુદ્ધ ૫ ના રોજ માળારોપણ મહોત્સવ થયા હતા, તેવીજ રીતે છાણીમાં પણ થયેલ ઉપધાન નિમિત્તે માળારોપણનું મુહુર્ત તેજ રોજ હોવાથી આચાર્ય શ્રી વિજયકમલસૂરીજી તથા પંચાસજી શ્રી દાનવિજયજીના નેતૃત્વપણા નીચે માળારોપણ તથા અઢાઈ મહોત્સવ વગેરે થયાં હતા તેવીજ રીતે ડભોઈમાં શ્રી વિજયમોહનસૂરિના નેતૃત્વપણા નીચે ઉપધાન વહન થતાં માળારોપણ મહોત્સવ તેજ રોજ થયો હતો.

વાસ્તુ મહોત્સવ.

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રસારક સભા—ભાવનગર માટે રાણપુર નિવાસી શેઠ નાગરદાસ પુર-ષોત્તમદાસની સહાયથી એક સારું મકાન બંધાવવામાં આવ્યું છે તેનું વાસ્તુ (પ્રવેશ) મુહુર્ત માગશર શુદ્ધ ૧૦ શુકરવારે ધાર્મિક ક્રિયા સાથે કરવામાં આવ્યું છે. આ મકાનને સગવડ બધું કરવા માટે શેઠ કુવરજી આણંદજી અને સંઘવી દામોદરદાસ નેમચંદ વગેરેની પુરતી કાળજી માટે ધન્યવાદ ધરે છે અને આ સભાને પ્રાપ્ત થયેલ આ મકાન માટે અમો પણ અમારી ખુશાલી જાહેર કરીએ છીએ.

સ્વીકાર અને સમાલોચના.

નીચેના ગ્રંથો અમોને ભેટ મળ્યા છે જેથી આભાર સાથે સ્વીકારીએ છીએ.

- ૧ શ્રી પર્યુષણ પર્વાશાહિકા વ્યાખ્યાનમ-મુનિ મહારાજ વિનય વિજય મહારાજ જામનગર.
- ૨ શાહ કે ખાદશાહ શ્રી યશોવિજયજી જૈન ગ્રંથમાળા ભાવનગર.
- ૩ સંયમ શ્રેણી ગર્ભાંત શ્રી મહાવીરસ્તવ
- ૪ ઉપધાન વિધિ
- ૫ અન્યયોગ વ્યવચ્છેદ દ્વાવિશિકા
- ૬ પાંડવચરિત્ર મહાકાવ્યમ્
- ૭ સત્યશ્રી હરિશ્ચંદ્ર નૃપતિ
- ૮ પશ્ચિમતક પ્રકરણમ્
- ૯ શ્રી દક્ષીણ મહારાષ્ટ્ર જૈનવેતાંતર બોર્ડીંગ સાંગલીનો રીપોર્ટ સં. ૧૯૭૭થી સં. ૮૭૮

શ્રી સત્યવિજય ગ્રંથમાળા
અમદાવાદ.

“ શ્રીપાલ રાજાનો રાસ-અર્થ સહિત. ”

સં. ૧૭૨૬ ની સાલમાં અંચલ ગચ્છના મુનિનાજી શ્રી ન્યાયસાગરજી મહારાજે રચેલો છે. પૂર્વાચાર્યશ્રી રત્નશેખરસૂરિના રચેલા ગાથાઅંધ ચરિત્રને અનુસરી આ કૃતિ રચેલ છે, છતાં પણ જે હાલમાં શ્રી તપગચ્છમાં વસતા શ્રી ત્રિવ્યવિજય મહારાજની કૃતિનો પહેલાંની આ થયેલ છે એમ જણાય છે. અર્થ વિસ્તારથી આપવામાં આવેલ છે. આપણે જ્યારે આશી, ચૈત્ર શુદ્ધ ૭થી સુદ ૧૫સુથી ઓળી ગણાય છે ત્યારે આ ગ્રંથમાં ચૈત્ર આશી શુદ્ધ ૮થી વધી ૧ સુધી તે દિવસો જણાવેલા છે. આ રાસની ભાષા પ્રાચીન મારવાડી ભાષાથી મીઠીત ગુજરાતી હોય અહારમાં સેકામાં ગુજરાતી ભાષા કેવી હતી તે જણાય છે. શેઠ ખીમજી હંસરાજ મંજલ રેલડીયા નિવાસીની સહાયથી પ્રકટ કરેલ છે છતાં પુસ્તકના પ્રમાણમાં કિંમત ચાર રૂપીયા વધારે જણાય છે. અશુદ્ધિ ઘણી રહી જવાથી ગ્રંથ શુદ્ધિપત્ર માટે આપેલ ૧૧ પાના છપાતી વખત જોનારનો ખીન અનુભવ કે બેકાળજી ગણાય. રાસ વાંચવા જેવો છે. જેથી પ્રકટકર્તાને તેની કિંમત ઓછી કરવા ભલામણ કરવામાં આવે છે.

“ શ્રાદ્ધગુણ વિવરણ હિંદી ભાષાંતર ભાગ ૧લો. ”

શ્રી આત્માનંદ જૈન ટ્રેકટ સોસાયટીની તરફથી પ્રસિદ્ધ થયેલ આ ગ્રંથ અમોને અભિપ્રાય માટે ભેટ મળેલ છે. મૂળ તથા ગુજરાતી ભાષાંતર બંને જો કે આ સભા તરફથી પ્રસિદ્ધ થયેલ છે. પરંતુ પંજાબ, બંગાળ, મારવાડના જૈન ગંધુઓને ઉપકારક થવા માટે આવા આવકોપ-યોગી ગ્રંથની હિંદી ભાષામાં પ્રકટ થવાની જરૂરીઆત હતી, તે શ્રી પંન્યાસજી શ્રી સોહનવિજયજી મહારાજે સમાજના ઉપકાર માટે વિદ્વાતાથી લખી આપીને ત્યાંના ગંધુઓની આવશ્યકતા પૂરી પાડી છે. આમાં પ્રથમ ગુણનું વર્ણન આપવામાં આવેલ છે. દરેકે દરેક જૈન કે જૈનેતર કોઇપણ મનુષ્યને ઉપયોગી છે તે માટે એમત જોજ નહિં. ઉપરોક્ત સોસાયટી સમાજ ઉપયોગી આવા અનેક ગ્રંથો પ્રકટ કરી સાહિત્ય પ્રચારનું કાર્ય કરી રહેલ છે કિંમત રૂ. ૦-૨-૦ પોસ્ટેજ ભુદ્.

“ લાલા લજપતરાય અને જૈનધર્મ. ”

ભારતકા ઇતિહાસ નામનો ગ્રંથ લાલા લજપતરાયે લખી તેમાં જૈનધર્મ અને જૈન તીર્થ-કરોના સંબંધમાં તેમણે જે બૂલ બરેલા વિચારો દર્શાવ્યા છે, તેનો યોગ્ય ખુલાસો વિગતવાર આપવા જ્યારે ઘણા વખત કોઇ બહાર ન આવ્યું ત્યારે તે જૈનાચાર્ય શ્રીમદ્ બુદ્ધિસાગરજી મહા-

૧૩૦

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

રાજે પરિશ્રમ લઈ તે સંબંધી એક લેખ લખાણથી લખી જૈનધર્મની સેવા કરી પુસ્તકદારા શ્રી અધ્યાત્મજ્ઞાન પ્રસારક મંડળદ્વારા પ્રકટ થયેલ છે. દેશમાં નેતા ગણાતા આવા વિદ્વાન પુરૂષ લાલાલજીપતરાયે પ્રથમ જાણ્યા કે માહેતગાર થયા પછી કોઈપણ ધર્મ માટે લખવું જોઈએ, પરંતુ તેમ ન કરતાં તેમના તે ઇતિહાસના પુસ્તક માંહેના લેખમાં જૈનધર્મ સંબંધી કરેલી ભૂલ પુસ્તકો લેખ વગેરેદ્વારા જણાવ્યા છતાં તેનો સ્વીકાર કરી ન સુધારે તે ખેદજનક છે. દેશની સેવા કરતાં કોઈ પણ મનુષ્યે કોઈપણ મનુષ્ય કે કોમના ધર્મમાં વગર વિચારે જાણે હાથ નાંખવો કે તે સંબંધે કોઈપણ લખવું તે તે કોમના મનુષ્યનું મન દુખાવવા જેવું અને છેવટે તે કોમ સાથે કુસુપ થવા જેવું અમો લેખીએ છીએ. જેથી આવા ઐક્યતા કરવાના જમાનામાં બીજાઓએ તેવું ભુલ ભરેલું કૃત્ય કરવું યોગ્ય નથી.

“શ્રી મહાવીર જૈન વિદ્યાલય” નો નવમો વાર્ષિક રીપોર્ટ અમોને મળ્યો છે. કેળવણીના ઉત્તેજનાર્થે મુખ્ય જેવા ઉચ્ચ કેળવણી લેવાના સ્થાનમાં જે જરૂરીયાત હતી તે પુરી પડી છે. કમીટી અને સેક્રેટરીઓની સુવ્યવસ્થાથી આ સંસ્થા અત્યારે પ્રથમ દરજ્જો:ધરાવે છે. પરમ કૃપાળુ સમાજ ઉપકારી મુનિરાજશ્રી વલ્લભવિજયજી મહારાજની અપૂર્વ લાગણીથી તેનો જન્મ થયો છે. અને તેઓશ્રી દૂર છતાં તેના ઊપર તેવીજ લાગણી છે; કારણ કે હાલમાં પૈસાની જરૂરીયાત જણાતાં પંજાબ બિરાજતાં છતાં તેઓશ્રીના જેવીજ લાગણી ધરાવનારા તેઓના વિદ્વાન શિષ્ય પંજાબજી શ્રી લલિતવિજયજી મહારાજ આટલા દુર દેશથી તે આજ્ઞાવંત શિષ્ય મહાત્માએ પણ પોતાની અપૂર્વ લાગણી પ્રદર્શિત કરવા વિહાર કરી મુખ્ય પધારી ઉપદેશદારા આ સંસ્થાને જે સહાય કરી રહ્યા છે તે જૈન કોમે બહુ જવા જેવું નથી; પરંતુ ઉક્ત મહારાજશ્રી આટલે દૂર આપણા માટે આવું કષ્ટ સહન કરી જ્યારે અત્રે પધારેલ છે, તો તેઓશ્રીનો તે પ્રયત્ન મદ્દગ થવા જૈન કોમે તેઓશ્રીનો ઉપદેશ વધારી લઈ એક સારી રકમ આ સંસ્થાને ભેટ કરી દેવાની જરૂર છે કે જેથી લવિષ્યમાં આ જાતની ચિંતામાંથી આ સંસ્થા મુક્ત થાય અને જૈન કોમના વિદ્યાર્થી બાળકો કેળવણીમાં વિશેષ પ્રગતિ કરે. અમો તેનો અભ્યુદય ઇચ્છીએ છીએ.

શ્રી મહેસાણા શ્રી જૈન ટ્રેડરમંડળ તથા જૈન સંસ્કૃત પાઠશાળા બંનેના સં. ૧૯૭૭ ૭૮-૭૯ના રીપોર્ટો મળ્યા છે. ઉપરોક્ત સંસ્થાઓ જૈનખંધુ વેણીચંદ ભાઈ સુરચંદના સુપ્રયત્નના ફળ રૂપે છે. હિસાબ અને વહીવટની ચોખ્ખવટ છે. છતાં હાલ જે વ્યવસ્થા ચાલે છે, તેમાં જમાનાને અનુસરી સુધારો વધારો કરવાની જરૂર છે. આવી અનેક સંસ્થાઓની દરેક જલ્લામાં જરૂર છે. વેણીચંદભાઈએ રોપેલ આ વૃક્ષને નિભાવવા-રક્ષણ કરવા, પ્રગતિ કરવા બીજા આત્મ-ભોગી જૈનખંધુઓએ તૈયાર થવાની જરૂર છે. અમો આ સંસ્થાનો અભ્યુદય ઇચ્છીએ છીએ.

જાગૃતિ—શ્રી દશાશ્રીમાળી વર્ણિક જ્ઞાતિહિતના માસિકનો પ્રથમ અંક અમોને અભિપ્રાય માટે ભેટ મળેલ છે. પોતાની જ્ઞાતિનું શ્રેય સાધવા, કલેશો દૂર કરી બ્રાતૃભાવ વધારવા, જ્ઞાતિમાં કેળવણીનો પ્રચાર કરવા, જ્ઞાતિના રીત રિવાજોમાં સમયાનુસાર સુધારો કરવા અને દેશની ઉન્નતિ કાર્યોમાં જ્ઞાતિજનોના ઉત્સાહ વધારવા વગેરે કાર્યો કરવા માટે આ માસિક પોતાના ઉદ્દેશમાં જણાવે છે. વર્ણિક કોમ જેવી ઉચ્ચ કોમની થતી અવનતિમાં અટકાવવામાં પણ દેશમાં આવા માસિકોની જરૂરીયાત છે અને તેનો પ્રથમ ઉપોદ્ધાત જ્ઞેતાં તેના તંત્રી મહાશયોનો જ્ઞાતિની સેવા કરવાનો અભિલાષ જણાય છે. એકંદર તમામ લેખો જ્ઞાતિને જાગૃતિ કરવા માટેનાજ ખાસ વાંચના જેવા છે. અમો તેનો અભ્યુદય ઇચ્છીએ છીએ.

નૈતિક જીવન વિગેરે તત્વનો પણ સમાવેશ કરવામાં આવેલ છે. એકંદરે આ ગ્રંથ મનુષ્ય જીવનનો માર્ગદર્શક, જૈન દર્શનના આચાર વિચારનું જ્ઞાન કરાવનાર અને તત્ત્વજ્ઞાન પ્રાપ્ત કરી આત્માને મોક્ષ પ્રાપ્ત કરવા માટે એક પ્રબળ સાધન રૂપ છે.

હિંચા એન્ડ્રીક કાગળો ઉપર સુંદર ગુજરાતી ટાઇપમાં હિંચા રેશમી કપડાના પાકા બાઈડીંગથી બંધ કરેલ છે. એક હળર પાનાના આ બે ગ્રંથની કીંમત રૂ. ૪-૮-૦ પોસ્ટ ખર્ચ જુદો.

આ બંને પ્રભુ ચરિત્રા ઘરમાં, પુસ્તકાલયમાં, નિવાસ સ્થાનમાં અને કોઈપણ પ્રસંગે સ્મરણ મનન માટે કોઈપણ પાસે (બંને ગ્રંથો) હોવા જોઈએ.

અમારી સલાનું જ્ઞાનોદ્ધાર ખાતું.

૧ જૈન ઐતિહાસિક ગુર્જર રાસ સંગ્રહ	૯ શ્રી વિમલનાથ ચરિત્ર ભાષાંતર.
૨ ષટસ્થાનક સટીક.	૧૦ ધર્મરત્ન પ્રકરણ ભાષાંતર.
૩ વિજ્ઞાપિ સંગ્રહ.	૧૧ ચૈત્યવંદન મહાભાષ્ય ભાષાંતર.
૪ સંસ્તારક પ્રકીર્ણક સટીક.	૧૨ નવતત્ત્વ ભાષ્ય (ભાષાંતર)
૫ વિજયદેવસૂરિ મહાત્મ્ય.	૧૩ પ્રભાવક ચરિત્ર ભાષાંતર.
૬ જૈન ગ્રંથ પ્રશસ્તિ સંગ્રહ.	૧૪ શ્રી કુમારપાળ પ્રતિબોધ.
૭ લિંગાનુશાસન સ્વોપજ્ઞ (ટીકા સાથે)	(અનેક ઉપદેશક કથાનુસંગ્રહ)
૮ ગુરૂતત્ત્વ વિનિશ્ચય.	નંબર ૯-૧૦-૧૧-૧૨-૧૩-૧૪ ના
	ગ્રંથમાં મદદની અપેક્ષા છે.

વાંચનના પ્રેમી બંધુઓ માટે ખાસ નવા વાંચવા યોગ્ય ઉત્તમ ગ્રંથો.

૧ પંચપરમેષ્ઠી ગુણમાળા.	૧-૮-૦	૧૦ શ્રી ચંપકમાલા સતી ચરિત્ર-આદર્શ	
૨ સુખખટ્ટપાદિ કથા.	૧-૦-૦	સ્ત્રી ચરિત્ર.	૦-૮-૦
૩ શ્રીનેમનાથ ચરિત્ર.	૨-૦-૦	૧૧ સંબોધસિત્તરી-જૈનતત્ત્વજ્ઞાનનો અ-	
૪ શ્રીસુપાર્શ્વનાથ ચરિત્ર ભાગ ૧ લો	૨-૦-૦	પૂર્વ ગ્રંથ.	૧-૦-૦
૫ શ્રીસુપાર્શ્વનાથચરિત્ર બીજો ભાગ.	૨-૮-૦	૧૨ શ્રી ઉપદેશ સમતિકા ઇતિહાસિક	
૬ આત્મ પ્રબોધ.	૨-૮-૦	કથા ગ્રંથ.	૧-૦-૦
૭ શ્રાદ્ધગુણ વિવરણ શ્રાવકપયોગી ખાસ ગ્રંથ.	૧-૮-૦	૧૩ શ્રી વિવિધ પૂજા સંગ્રહ (તદન	
૮ શ્રી પંચપ્રતિકમણ વિધિ સહિત વાંચી		નવીન પૂજાનો સંગ્રહ.)	૧-૮-૦
જવાથી ઘેર ખેડા થઈ શકે છે.	૨-૦-૦	૧૪ આદર્શ જૈન સ્ત્રીરત્નો.	૧-૦-૦
૯ શ્રીજંતુરવામી ચરિત્ર આદર્શ મહાપુરુષ ચ.	૦-૮-૦		

નવા હાખલ થયેલા માનવંતા સભાસદો.

૧ ભાવસાર હેમચંદ ગાંડાલાલ	ભાવનગર	બી. વ. લાઇફ મેમ્બર.
૨ શેઠ માણેકચંદ જ્ઞેચંદ	"	"
૩ શેઠ કેશવલાલ મગનલાલ ઠાકરશી	અમદાવાદ	
૪ શા. નરભોરામ ચત્રજીજી વડાલવાળા	ભાવનગર	પે. વ. વા. મેમ્બર.
૫ ડોક્ટર પોપટલાલ જગનલાલ	"	"

ધાર્મિક શિક્ષણની પાઠમાળા.

ખાલી પુસ્તકો પઢવાથી ધાર્મિકતા આવતી નથી. ધાર્મિકતા એ એક સાર્વિક અને અંતર્મુખી વૃત્તિ છે. ધાર્મિકતા જનમૃત થવામાં મુખ્ય મઠક આપનાર ઇશ્વરકૃપા, આત્મપરીક્ષણ, પશ્ચાત્તાપ, વિચારમય જીવન અને સત્સંગિતિ એ છે. ધર્મ એ ખાલી માહિતી નથી પણ કેળવણી (Culture) છે. ઘોડાને જે પ્રમાણે પલોટીને તૈયાર કરે છે, લોઢાને જે પ્રમાણે પાણી પાય છે, ચામડાને જે પ્રમાણે કમાવીને નરમ બનાવે છે, આટાને જે પ્રમાણે કેળવવામાં આવે છે, મૂળમાં ખાતર ભરીને અને વધારે પડતાં ફાલેલાં ડાળાંપાખરાં છાંટીને જે પ્રમાણે ફળફૂલને જોર આપે છે, તે જ પ્રમાણે શરીર અને ચિત્તવૃત્તિ કેળવવાં પડે છે. ધાર્મિક તત્ત્વજ્ઞાનની બિલકુલ ખબર ન હોય અને છતાં અત્યંત ધાર્મિક હોય એવા માણસો આપણા જોવામાં આવે છે. બીજી તરફ સર્વ ધર્મોની પી ગયેલા છતાં ધર્મવિમુખ એવાઓ પણ આપણે જોઈએ છીએ. કેવળ સૂપ-શાસ્ત્રનાં પુસ્તકો વાંચ્યા એટલે રસોઈ બનાવતાં આવડતી નથી અથવા તરવાના શાસ્ત્ર ઉપરનાં પુસ્તકો બાણીને માણસ તારો બની શકતો નથી, તે જ રીતે ફક્ત ધર્મગ્રંથ કે પાઠમાળા વાંચવાથી કંઈ ધાર્મિકતા આવતી નથી. ગ્રંથ વડે બુદ્ધિની આકલનશક્તિને ટેકો મળે છે, પણ ધાર્મિકતામાં તો ઇચ્છાશક્તિ કેળવવાની હોય છે. આ ઇચ્છાશક્તિ અભ્યાસ, વૈરાગ્ય, શ્રદ્ધા અને સત્સંગિતિ એટલાં વાનાંથીજ પોષાય છે. એનો અભાવ હોય તો પુસ્તકો વાંચવાથી કેવળ પાંડિત્ય અને દંભ જ પેદા થાય છે. માટે ધાર્મિક ગ્રંથ કિંવા પાઠમાળા, યોગ્ય માણસે યોગ્ય પ્રકારે અને તેનાથીયે મહત્વનું યોગ્ય વખતે શીખવવી જોઈએ.

આટલી ચેતણી આખ્યા બાદ પાઠમાળા કેવી હોવી જોઈએ તે વિષે અહીં નોંધ આપવામાં આવે છે.

શિક્ષણશાસ્ત્રના નિયમ પ્રમાણે પ્રથમ વાર્તા, પછી વર્ણન, તે પછી ઇતિહાસ, તે પછી તત્ત્વજ્ઞાન, તત્ત્વજ્ઞાન પછી બીજા ધર્મો સાથે તુલના અને આખરે ધર્મસંશોધન; આવો ક્રમ રાખવો જોઈએ. ધાર્મિક શિક્ષણમાં ફતેહ મેળવવાની ખરી ચાવી એ છે કે વિદ્યાર્થીની અંદર પ્રેમાળતા, વિનય અને આદરભાવ જનમૃત થાય. ધાર્મિક શિક્ષણ દીધું અને આદરભાવનો લોપ કર્યો તો પછી શિક્ષણ દીધું ન દીધા બરાબર છે.

“ કાલેલકરના ” લેખોમાંથી.